

SIBENSKI LIST

POSTARNA PLACENA
kod pošte 41000 Zagreb
TISKANICA

BIBLIOTEKA "JURAJ ŠIŽGORIĆ"

59000 ŠIBENIK

GRADSKA BIBLIOTEKA
NURAJ ŠIŽGORIĆ
SIBENIK
ZNANSTVENI ODJEL

SVJETLA I SJENE

Inv. br.

p.8/90

TRAŽENJE NEMOGUCEG?

Analiča protestnog okupljanja Brodarica na ispred zgrade Skupštine općine ovisno o namje-ri od koje se polazi i aspekta s kog se promatra, može urođiti različitim zaključcima – od onih da je to bila prava stvar i jedini način da se na nešto ukaže, pa do onih o necivilizacijskom i primilivnom pohodu smisao kojeg je samo pravljene „circusa“.

Pokušajmo ga promatrati, međutim, samo na dva načina – kroz pojavnost samog događaja i kroz razmatranje pravih uzroka i pozadine tog događanja. S prvoj aspekta gledajući, može izgledati kao necivilizirani, primilivni i agresivni način komuniciranja razjašrene mase kojoj je najvažnije dobiti svoju zemlju nazad i ostvariti privalni interes a u nemogućnosti da to ostvari našla je svog Peda – općinsko rukovodstvo – pa neka visi! Zbor prateće ikonografije, parola, načina poнаšanja a i samog cilja – svrgavanja rukovodilaca – mogla bi se povući i paralela s već poznatim mitinzima na Istru zemlje, -događanjem naroda- i antibirokratskom revolucijom za što smo tvrdili da je krajnje neprimjerno i nedemokratsko ponasanje.

No, ta pojavnost dobiva ipak malo drugačiji smisao i gubi lakvu asocijaciju ako se pogleda što je sve prethodilo ovom činu Brodarica. Radi se, naime, o tome da su mještani Brodarice proteklih osam godina uz puno strpljenja i vjerovanja »nadležnim organima« iscrpljive legalne civilizacijske i demokratske načine rješavanja svojih problema i pokušaja ostvarenja svojih zahtjeva. Koliko je samo sastanaka o toj temi održano na Brodarici i u Skupštini općine na kojima im nikada nije rečeno – »čekajte pa vi tražite ono što je nemoguće i nelegalno!« – već im je stalno podgrijavana nade da će ipak moći ostvariti to što traže prolongirajući konačno rešenje do neke nove analize i uvida u ono što je bilo!

Na kraju, iako su propusti u proceduri donošenja GUP-a i takvu očitu, rečeno im je da su im zahtjevi neopravdani i da je sve, kada je rad općinskih organa u pitanju, bilo u skladu sa Zakonom. Da je propusta, međutim, ipak bila svjedčna dvije činjenice. Prva, t. šta na konstalaciju u tekstu o ovom protestnom Zboru objavljenom u »Slobodnoj Dalmaciji«, da se, neslužbeno, ipak priznaje da su greške očito ali da ih se javno ne želi poznati – do zaključenja našeg lista nismo imali priliku u tom istom glasilu pročitati i demantili te tvrdnje. Drugo, na to upućuje i sam sadržaj i način obraćanja predsjednika Sače Baranovića na ovom protestnom zboru. On, naime, niti jednom nječju nije dao naslutiti nezadovoljnicima da nisu u pravu da traže nemoguće, unatoč zaključcima Izvršnog vijeća i Općinskog komiteta za komunalne poslove da su zahtjevi Brodarica neopravdani. Naprotiv, u govoru cijelom govoru, tješći ih da s negativnim odgovorom tih organa nije sve izgubljeno, uto im je nade (n i doslovno obećao) da će u skupštinskoj proceduri njihovi zahtjevi i prijedlozi ipak prati prejudicirajući time (što je zaista nerazumljivo) odluke i odbornike Vijeća mjesnih zajednica i svih odbornika SO! Može biti da je to izgovorio samo zato da bi smirio strasti okupljenih mještana tog trenutka i naveo ih da se razidu, ali može biti i to da je razlog takvim obećanjima ipak to što predsjednik nešto više zna od zaključka Komiteta i Izvršnog vijeća, što se da ne može reći. Jer kako je i sam istakao -nije za to stručan-. Ispada tako da je održavanje protestnog zobra Brodaricima ipak bila skoro posljednja šansa!

Sto se pak tiče neprimjerenih uzvika tipa -lopovi- za to opravdanja, gledajući kroz prizmu etike i kulture komuniciranja, nema. Ali gledajući kroz prizmu psihologije okupljene mase koja se osjeća prevarena, šikanirana i okradena (a što je najvažnije i poticajenjem) onda ni takvi izrazi ne bi trebali posebno iznenaditi. Jer, jedno je sigurno; da je bilo više razumijevanja i manje tvrdoglavosti ovaj se »necivilizirani« zbor mogao sprječiti. (Stranica 7)

Vrijeme sadašnje

**HOĆE LI
KONFERENCIJAŠI
BITI PROGNANI
IZ POLITIKE**

STRANICA 4.

SIBENSKI LIST

OSNIVAC: Općinska konf
erencija SSRH Sibenik

IZDAVAC: Novinsko-izdavač
ko i radio-dizalna organizacija
Informativni centar Sibenik
Direktor i glavni rednik: IVAN
BURIĆ Predsjednik Savjeta In
formativnog centra: DRAGO
PUTNIKOVIC

Urednje redakcijski kolegiji:
Zeljko Petrinic, Jelena Erceg,
Djana Šuković, Mirko Sekulic,
Djana Šoko, Branimir Pe
rić. Izložbeni: Vilim Paček

Odgovorni urednik
STJEPAN BARANOVIĆ

Grafičko-tehničko uredenje:
Grafičko-tehnička redakcija
RTS. NISPRO -Vjesnik-

UREDNIŠTVO: Ulica Božidara
Petrinovica 3, Sibenik

Telefon: centrala 25-822, di
rektor: 29-480. Preplaata na list
za SFRJ za tri mjeseca
350.000, za pola godine
780.000 i za godinu 1.560.000
tisuća dinara. Za Informativno
dvostruko - širo račun
34600-603 976 kod SDK Sibenik

Rješenjem Republičkog se
kretanja za progres, kulturnu i
fizičku kulturu SR Hrvatske,
broj 2829/1. 1978. Sibenski list je osloboden
je osnovnog poreza na promet TISAK.
NISPRO -Vjesnik- Zagreb

OGLASI: 1 cm/1 stranica 30 di
nara. Cijela stranica 1.500 di
nara. Mali oglasi, obavijesti
gradana i posebne usluge re
gulirani su pravilnim rje
šenjem.

Nadošla su, očito, neka nova vremena. Prispjela su događanja što su koliko do juče bila uistinu gnez
misliva. Pa tako redaju se i osnivački skupovi novih udruženja išli stranaka. Prošli su dana, eto, svoja uvod na sjedišta imali privoljenici Hrvatskog demokratskog saveza i Hrvatskog socijalno-liberalnog saveza. Što se sve (ili kako) na tim sastancima zborilo – nije bitna preokupacija ovog osvrta jer bit će još (barem se nadamo) i vremena i prilike da se nešto pobliže kaže o „planskim projekcijama“ naših novih stranačkih udruženja. A povod za ovaj (ne)namjerni osvrt našli smo u reakciji (pretežnog dijela) naznačnih na Inicijalnom skupu Hrvatskog socijalno-liberalnog saveza koji su pozdravnu nječ lajnka Optinske konferencije Darka Kodrua (u kojoj je nakon dama i go

● Ako se želi biti toleriran, štovan i
ohrabrivan to ne znači da se drugoga (i
druge) mora omalovažavati

spode pozdravio i – drugove dočekali s izrazitim negovanjem Bez ažmo reći, minimuma tolerancije. A ako se učimo višepartijskom življenu, ako hoćemo i želimo da ono saživi (i oživi) – onda nam neki (zar su, zaboga, za
branjeni?) izrazi ne smiju dizati kosu na glavi. Ako se, naime, želi biti toleriran, štovan i ohrabrivan to ne znači da se drugoga (i druge) mora omalovažavati. A ponekad i tuz male stvari bliva veće nego što to na prvi pogled izgledaju. O. R.

SPOMENICI

TOMMASEO TO, IPAK, NIJE ZASLUŽIO

● Premda se od prošlosti ne živi čini
se da se (ponekad i namjerno) sve
više u nju vraćamo

Premda se od prošlosti ne živi – čini se da se (ili
da nas neko) sve više u nju vraćamo. Eto, puno
se piše, govori i raspravlja o tome da se na zag
rebački središnji ug vrati spomenik glasovatom ba
nu Jelačiću i ja mislim da je utičena greška (a to u
istu mah znači i nepravda) što je taj spomenik napra
ven uklonjen. Prema tome nemam ništa ni protiv lo
ga da se barun ban Josip Jelačić ponovo „nade“ na
pozdrav Zagreptanima. Međutim, čudi me da nitko u
našem gradu još nije izustio niti riječi o tome da li je
bila greška što se iz Šibenskog perivoja, na drastičan
način, uklonio spomenik književniku Nikoli Tomma
seu.

Bio je to krasan spomenik – ja sam stariji gra
đanin pa sam ga imao prilike vidjeti – a onda se net
ko sjelo da ga snosi. Čitala sam jednom prilikom da
je to bilo „maslo“ Vladimira Nazora koji, vele, iz lju
bomore nije mogao otprijeti da se „ovdje šepuri“ la
nitkov Tommaseo. Znam da toga spomenika nema, on je razliven. U pećima tvornice elektroda i ferole
gura, ali ako je spomenik nestao – bi li, možda, bilo
uputno da se onodobna greška ispravi tako da se da
nas na onom istom mjestu postavi (barem) spomen
ploča koja bi kazivala da je tu nekada likom i oblikom „stolovao“ Nikola Tommaseo. A kako neki kazu
da on ni te ne zaslужuje (a ja ih smatram laćima) mo
žda ne bi bilo loše da netko od stručnjaka baš u Šib
enskom listu, osvijelli život i rad N. Tommasea. Da
u tom napisu kaže što je na životnoj i stvaralačkoj
stazi tog čovjeka bilo dobro a što loše ili pak nema
neprihvatljivo. Vjerujem da bi to ponajbolje mogao
uraditi cijenjeni prof Slavko Grubišić. Nadam se da
pričlog nećete „smjestiti“ u kn. J. B.

Svjedok optužbe, izvolite!

Oto Reisinger

UGLOVI

ZIMA U PREZAGRIJANOJ DVORANI

● Oslobođili smo se mnogih kržljavih ideja ali se, ipak, nismo
odalečili od mnogih „čaušausković“ zabluda

P osredstvom televizije (a kako bi drukčije
pratio sam rad vrhunskog skupa jugosla
venske komunističke stranke i baš za
hvaljujući taj svemoćao) TV postalo mi je jasno
– da mi mnogo loga nije jasno. Način na koji
je skup voden, aplauzi, svi su pratili gotovo sve
izlagale (ta odbravljavanja našazila su uvijek iz
istih klupa, kao i negodovanja) i mnogo toga
sto uz to ide pokazali su sasvim zorno – kuda
idemo. Vidio sam to. A vidio sam i našeg pred
stavnika Toma Bačelića, vidio sam ga (zamje
tio bolje reći) kako je medu riješkima (premda
ih je to već vremje odmicalo blivalo sve više
skinuo jaketu i uživao u bijeloj kožulji. Valjda
mu je bilo toplo, sigurno se dvoranu dobro gr
jala. Inače ne znam zbog čega bi to uradio. A
kožulja je hlača sasvim bijela, kao od snijega. Pa
ne mislim da se to drug Tome nije lukevno pre
dan, kao što su mnogi na tom skupu zavljali ili
bijelom zastavom kao znakom otklona ne od
tuz demodiranog boljevičkog recepta komu
nizmu već od istinskog (i valjde ostvarljivog)
jugoslavskog bočhalizma. Nas tako Društje ne bi
mogli biti. A što se tice one vrutline u dvorani
– pada mi na um pružajući kako je to našim
čim moglo biti (prevrucio kad je više noko

izgledno da je dvorenom (čak ne baš rijetko)
strujbo hladni vjetrić, onaj što ga personali tra
sibirska gruzijski brkati orkan. Oslobođili
smo se mi mnogih stvari, ponabacali smo u
ambit slijaset kržljavih ideja (i njihovih začel
nika) znali smo se (kao da nije moglo biti
drukčije) posokoljavanjem golih
otoka, ali nis sve to (kao ni ona nedavna ča
učkovizacija) nije odalečilo od zablude da se
bajonetama, apsanama, pendercima i kon
strukuriranim sudskim procesima, jačnim mil
tom faljam jednoumlijem i nizom sličnih smi
calica ne može izvratoviti ono što je Karlu bi
lo (u devetnaestom stoljeću) na umu i pri srcu

Sto bi ne još moral (i trebalo) dogoditi da neke
naše aktuelne brkajlike hvataju da se više ona
ko (ili ovako) ne može da se s lime nikarno ne
može slići i da nema povratka na još izdašnje
(bez obzira na varljivo) ono čega smo se tako
hrabri (premda s greškama u koracima) i sara
mežljivo (ali ipak) počeli odricati u trenutku
kad smo izrekli ono povijesno no. Ali u tom
su tome bili prvi. I svi smo krivi što više n
ismo ni dosjeti. Da li smo uzalud platili skupu
školarinu? P. U.

NAJAVE

DIREKCIJA TRAŽI MJESTO POD SUNCEM

● Za boljšak i napredak sagraden je i Dom
boraca i Omladine, ali se ne bi moglo reći da
se on valjano koristi

Ako se ne gradi i radi bome da nema napretka. To svl
znamo. Za boljšak i napredak sagraden je i Dom boraca
i omladine, u to zdanje Šibenčani su dragovoljno uložili
i svoj samodoprinosni dinar. Sto se u tom (obnovljenom) pro
storu dobilo i kako se on koristi – o tome bi se, zaista, puno
moglo govoriti, a ja mislim da je dobrim dijelom novac bačen
u vjetar i da su tamno smješteni neki kojima tu nije mjesto. Pa
unatoč tome, zatčudila me vijest (možda i nije točna, možda je
po onoj – rekla-kazala-) da bi se tu mogao udomiti rukovod
stven (dakle upravni) dio direkcije za izgradnju Luv Jadran
česte. Ne kažem da bi Šibenik trebao odbiti od sebe sjedište
tog projekta izuzetno važnog za prometnu užašće i naše op
ćine, ali mi se čini da onda onaj uloženi novac gubi svoj smis
ao. Jer je Dom boraca i omladine, kako mu to i naziv kaže,
ureden za sasvim drugu svrhu i sa sasma drugim ciljem. Ako
nisam u pravu voljela bi da me netko kompetentan demantira
i da mi, ukralko objasni što bi (ako bi uopće) Šibenik dobio s
lime ako bi se Dom boraca i omladine (ili barem njegov većinski
dio) prepustio direkciji za izgradnju Jadrančeve ceste. Pret
poslavljam da je u to (bila vijest točna ili kriva) ponajbolje upu
ćen Vinko Jurković predsjednik Izvršnog vijeća Skupštine op
ćine Šibenik! J. V.

REFLEKSI TJEDNA

»LIJEPA RIJEČ I RATA OTVARA«

Godinama smo svjedoci da nema, kao i na većem dijelu Jadrana, turizam stagi-nira. Prošla 1988 godina zabilježila je pad broja posjetilaca, domaćih i stranih. Uvijek smo nesli neko -objektivno- opravdavanje na pitanje, zašto nas turisti zaobilaze? Od političke situacije u zemlji, preko 'Brigitte' i cvje-tanja mora do loga da su se Zapadu otvorili Grci i Turci, te niz drugih razumljivih i nera-zumljivih, prihvatljivih i neprihvatljivih oprav-danja, a da se iskreno ne upitamo ima li išta za to krvanje u nama? Što mi to zaista pruža-mo turistima za dane njihova odmora, njihovih očekivanja za ugodnim, lijepim, nezab-rovanim doživljajima? Koliko smo im mi pri-premili: neugodnosti, ružnih stvari, loših uspo-mena na nas kraj i na našu zemlju?

mena na nešta kraj i na nasu zemlju. Bez obzira na sve naše primitivizme, neorganiziranost, materijalnu i nematerijalnu nemotiviranost za posao uopće i za uslužni posao [koji je ovnja puta tema kritičkog osvrta], zar loličke godine rada loličke nade da upravo kroz turizam ovom gradu i ovoj regiji osiguramo pristojan standard življjenja, nisu dovoljan razlog za još malo više uljudnosti ljubavnosti, osmjeha i lijepa riječi od naših ugostitelja, trgovaca, prijevoznika, bankara, poštara, liječnika, saobracajuća carinika, servisera, frizerica, agencijskih službenika i mnogih drugih koji rade za luiriste.

Pred nama je nova turistička sezona i novo iskušenje, novo doznavanje, nova utakmica sa Španjolcima, Francuzima, Talijanima, Grcima, Turcima i dr. na turističkom tržisu za svakog turistu. Poznato je da se - rade na turističkom tržisu kao ni na drugim - vodi sam kvalitetom i računa. Ali je kvaliteta roba i usluga za garantirana, ona je najčešće takva kakvu očekujemo. Pri pružanju usluga od naših konkurenata ne nedostaje komercijalne ljubaznosti, osmeha, ločnosti, brzine i sl.

Naša naviknutošt na našu neuslužnost ili nedovoljnu uslužnost čini nam postojće stanje stvari normalnim. Kako nas prema rezultatima jedne od hebroj provedenih anketa ocjenjuju strani i domaći turisti pokazuju redni citati. Sve ocjene naših i stranih turista su pretežno negativne – loše ponašanje, nedostatak onoga što je najlakše pružati – ljubaznost, osmijeh i lijepo riječi.

Za očekivati je da će reforme promijene i olvorena utakmica za svako radno mjesto, za dohodak i dobit, za opstanak poduzetca mijenjati natu indolentnosti, nezainteresiranosti, nemar svuda pa i u turizmu. Koliko će ovaj proces brzo išći, to je predviđeno. Mada ne mnogo, ali je sigurno da na planu unapređenja naše uslužnosti, našeg odnosa prema radu uopće i prema turistima posebno, može pridonijeti i informativna djelatnost. U namjeri da se naš rad, naša uslužnost unaprijeđi i razvija, a ne da se -ruši- i unazaduje, novinari i sredstva informiranja kroz svoje kritičke osvrte ispitivanja, ankete mogu dati ozbiljan doprinos.

Vjerujem da bi se novinari odazvali pozivu na akciju za unapredjenje naše uslužnosti, za razvoj našeg turizma. Samo moramo svi biti toliko realni i toliko tolerantni da se ne uvrijeđimo ako i nas progndi po kule njihovo - slovensko - srpsko sredstvo.

Ako nam je priroda podarila mogućnost življenja od turizma, onda moramo shvatiti i prihvatići da i mi moramo živjeti i raditi za taj turizam Moramo, kao i sav ostali svijet turizma prihvatići da je uslužnost okornica, složen, kako jučerašnjeg tako i današnjeg i slijedećeg turizma.

Ljepa riječ, lijep osmjeh i dobar postupak je zajednička nit koja krasi svakog čovjeka. Za uslužnog radnika to je znak njegova odgoja i njegove obrazovanosti i stručnosti i njegove radne kulture.

IZMEDU DVA BROJA

DAVORKA BLAŽEVIĆ

PROMJENE KAO VEZIVNO TKIVO

Pokazalo se konačno, da 14. Kongres SKJ nije bio izvanredan samo po izvanrednoj istočnosti, iznudnom vremenu održavanja, već i po izvanrednoj kompromitaciji. Sva je svoje slobosti, sve dalne ločke, desetljice pripričeno. Partija na svom posljednjem Kongresu demonstrirala da je mire da ni najveći optimisti poslije svaga više ne vjeruju u njezinu integraciju po starim časovima. Iznoćena ideologička košulja naprosto je postala pretjesana za namsle zahijeve i društvo i Saveza komunista pa je jednostavno popucala. Kao i kod svih starih, troćnih stvari, krpanje ne bi imelo smisla jer bi moglo biti samo privremeno, a vec sutra bi novi šavovi upozoravali da će zašivanje pederotina trajati duže negoli moje košulja cijela izdržati, pa dakle nema amisa tročiti ni vrijeme ni konac uzaludno. Dakle, ako do sada nekomu i nije bilo ni jasno ni milo da promjene prihvataće kao imoerativ partiskog opstanka, njezina preporda i realifikacije, sada se lomu više neće tako žestoko opirati. Naprotiv, minim nužnih pomjena još je jedino moguce vezivno tkivo uz čiju se pomoć može makar umjelno Savez održati na okupu. No, pokazalo se da su postojeće vezivne nitи bile suviše tankе, ispletene od premašno novog konca, a stari više odvidno ne drži dobro.

Partija je napravila dobrejala, iznurena sedamdesetogodišnjim
bumom životom i golemlim bremenom odgovornosti za sve i sva što
se u ovom jednadobnom društvu dogodalo uz (ili bez) njezin
blagoslav. Zbog toga održanje ili neputanje nekih dugogodišnjih
ideologijalnih naputaka ne treba danas shvacati kao okreljenje leda
SK, kao namjeru da je bričemo i iz svoja povijesti i iz svoga živo-
ta, kao osporevanje neusumnjivih zasluga za društveni razvitak. Pri-
znanje da je Partija došla na sporednim kolosijecima zapravo je
predviđaj za njezin oporavak bez kojega nema ozdravljenja a niti
političkog života ove organizacije. Dakako, na tome se ne može i
ne smije stati ukoliko SK još ima ambiciju da politički traje i parti-
cipira u vlasti. Ugljik, prekid 14. Kongresa SK-a došao na troba
shvacati i dočivljavati kao smak svijeta (možda samo kao rešetak i
iluzijama) vec kao prijelomnicu poslije kojoj će se započeti drugačiji
je koraci. Raspad parnijskog sustava ma koliko danas izgledao
nacionalno izveden, ima objektivnu mogućnost da u dogledno vrij-
eme bude profiliran ideologiski, pa prema tomu i da objedini, su-
stvu ponovo integrira, sve demokratske, progresivne snage društva
a kojima bi u posev drugačijim uvjetima izborio političke pozicije
nekad ustanovom zajamčene. Kako god da bilo, nema dvojbe da je s
obzirom na pretpostavljene posljedice još uvijek pozitivniji učinak
propalog Kongresa, njegov naprasni rezul negoli ponovno uspo-
stavljanje privida ložnog jedinstva koje bi izvjesno agoniju dru-
štva, a ne samo Partije, produbilo i produžilo. Ovakvo, barem ga čini,
povratku na staro više ne može biti, a vec sama po sebi takva
saznajcna obrehnja.

Međutim, ono što nam u ovim preispitujućim vremenima najmanje treba jest negatorski, omakavljajući odnos prema svemu što je Savez komunista u proteklih sedam desetljeća stvorio. Blaćenje vlastile povijesti dokaz je primitivizma i nezravnosti, autoričnog eljepila i kraljoumnosti. Da, propagandna laktiva teza po kojojima Partija ovoj zemlji ništa dobrog nije donijela i stoga osim bljegu neizbrisive knivice pravo na drugi nema, činjenice ne idu u prilog. U nekim razdobljima naše povijesti komunisti su doista adigrali revolucionaru ulogu, zaslužili svoja mjesto u prošlosti ovih naroda i njihovu pamćenju. Vlast i dugotrajni monopol Partije nije ovoj zemlji donio samo spomenike i lo ne bi trebalo zaboravljati, baš kao što nismo skloni da iz osobne karte Saveza komunista bri- āemo sve njezine zablude, promateće i greske.

Što je bilo, bilo je, valjalo bi se što hitnije kretati naprijed a što manje osvrnati iza, jer prošlost bi bilo budikamo mudnija konistiti kao poučku za budućnost negoli kao uporište za nove iskorake.

„NERADNI NAROD“ STUPA NA POLITIČKU POZORNICU

Nakon što se više od osamdeset poslova sudionika u javnoj raspravi o preobraćaju Socijalističkog saveza u Hrvatskoj jasno opredijelilo za organizaciju koja će biti posve samostalna i neovisna, odričući se ne samo transmisijske uloge prema Savezu komunističkoga vodstva i svojevrsnoga servisa za ratun države, obezvelo se da su uklonjene sve dileme na tom planu.

Medutim. Izborna sjednica novog sastava Republičke konferencije „fronta“ pokazala je da nije lako napustiti staru ruku, tako i onda kad se odlučno želi. Svojevršnu je zahranu izazvana, području rečenici iz uvodnog referata Marijana Kalanja da se „između Socijalističkog saveza kću samostalne političke organizacije i onoga što se podrazumijeva pod pojmom političke stranke u kom slučaju ne može staviti znak jednakosti.“

S pravom je jedan od sudionika sjednice primijetio da bi mu trebao tumač, koji će objasniti smisao cilira nong leksta, imajući nu uim u sve ono što je prethodilo. Ispak, ne bi se trebalo suviše obazirati na tuju epizodu, koja su prije svega izraz nespretnosti, ali i ne

spremnosti da se bez ideoloških i drugih rezervi ograničenja shvatu društvenu slavarsku, koja je bila drukčija nego što je bila unatrag samo nekoliko mjeseci.

Nakon skorašnjeg usvajanja programskih ciljeva i sredstava, će dobiti novi naziv (koji se uostalom, u posljednje vrijeme uobičajio) Umjesto rogovatne i predugačke sintagme Socijalistički savez radnoga naroda zadržat će se vjernjalno samo prve dvije riječi, a time ispraviti i nepravda prema -neradnomu narodu-, koji je, da bi ironija bila polpunja, dosad činio (doduše tanku) oknicu te organizacije bez članstva, osim na pariru i u govorima. Pregovrili su je ambletem i bedžem i projektom radnog statuta te niz drugih konstitutivnih dokumenata.

bi s lakoćom moglo konkurenirati kakvom parnijskom rukovodstvu. To je zaista neobičan ishod, s obzrom na činjenicu da su slične zamjerke i vrijeđane rukovodstvima «fronte» u prethodnim mandatima ne smao na republičkoj veći i na općinskim razinama. Tako je nijet sektorsko ponovo aktualizirana u trenutku kad se to moglo najmanje očekivati.

To nije samo formalan prigovor, a moći će se ublažiti uz uvjet da novo Predsjedništvo i Republička konferencija svojim djelovanjem uspiju okupiti širi kružnici građana, što dosad njihovim prethodnicima nikad nije pošlo za rukom. Sada je lukav zadatak koliko teži i koliko i nužniji, jer više nema monopolja, već se valje suočiti s konkurenjom danas još relativno alternativne scene, koja bi vec sutra mogla dobiti krupne poene, prije svega na predstojećim skupštinskim izborima. Želi li novi Socijalistički front da bude potpuno barem dio hazine koju može da predstavlja prambudistički krenutci u ofanzivu, neće biti optužujući ih duhovnu smrću.

ratškim centralizmom, koji više podsjeća na selekciju u prirodi (veća riba jede manju ribu) nego na metode kulturnog i civilizacijskog komuniciranja među narodima u suvremenom svijetu.

Dakle, kakva bi trebala biti ta nova uloga političkih stranaka? One bi se najprije morale smeniti s nekim činjenicama. Model političkog monopolija jedne partije je napušten u istočnim zemljama (nadređenog socijalizma). Ostala je Albanija. Ali postala je i Jugoslavija kao realna i geografska spona između dva koncepta socijalizma. Vecina struja u SKJ dok je još postojao, tehnikom glasanja (nadglašavanja i preglašavanja) stvorila je izvanredne prilike u zemlji. To će biti prioriteti zadaci, kako stare tako i novih partija. Tri su ključna problema: izvanredno stanje na Kosovu, privredni vakum između Srbije i Slovenije i posljedice izvanredne situacije stvorene 14 izvanrednim kongresom SKJ. Od posebnog je značaja realna dijagnoza stanja, odnosa i tendencija u društvu. I to ne samo politička dijagnoza, već po nekim i medicinska (jer postoje indikacije da je postojće stanje dnehom razvjela i paranoju).

Kakve su ukosovske dijagnoze?

Veliki problemi nastali će u dijagnozi oko Kosovskog pitanja. Oko kosovske dijagnoze palo je dosta kadrova pa i života. Pred Skupštinom SFRJ nalazi se prijedlog za uklanjanje čl. 114 Krivičnog zakonika, a on znači da će iz načega pravnog i političkog života nestati kontrarevolucije i kontrarevolucionari. Da li će poslijerazmjena i dopuna kaznenog zakonika i dalje nestati stara dijagnoza Kosova ili će se odgovorni tražiti u knjizi prof dr Branislava Horvata - Kosovsko pitanje. Teškoće u tome nam je napravio i TV građanski rat u Bokureštu. Još nemamo pouzdanog članstvenog odgovora na pitanje "Što se dogodilo u Rumunjskoj da li revolucija ili

kontrarevolucija? Pored toga do sada se ni jedan pokrajinski, republički ni savezni program Kosova nije bavio ozbiljnije problemom iseljavanja Albanaca iz pokrajine, i pored činjenice što je taj broj neusporedivo veći nego onaj koji obuhvata Srbe i Crnogorce. Arnauti lože pod teškim ekonomskim pritiskom i prisilom neimaštine. Teško je vjerovati da su Crnogorci i Srbi tamo rješili sve svoje ekonomske probleme i da sve Iseljenike isključivo Arnauti provociraju. U našem društvu nema nižih i viših namrača nejednakosti, ekonomske i druge nepravde. Ne vjerujemo da će novi, višestrački pristup rješavanja kosovskog pitanja tako dugo trajati i da će počivati na parolama, pamfletima i diferencijacijama, kao poстоjeći program (pored materijalnog priloga). Ver uklanjanjem čl. 114 KZ stvari bi se na Kosovu trebalo početi popravljati. Ukoliko parlamentarna demokracija prođe u Jugoslaviju ona neće moći mimiciti ni SAP Kosovo. To bi bio poteklak poliskivanja izvanrednih mjera i stanja u našoj zemlji.

Prava dijagnoza i terapija Kosova doprinijet će ozdravljenju političke komunikacije, pa će izvoz - mitingaške revolucije ustupiti mjesto parlamentarnom stranačkom dijalogu. Takav dijalog osigurava isključivo suverenitet i subjektivitet naroda. U tom pogledu Slovenici su dali poučne lekcije iz uslavnog prava zastupnicima doktrine o konzumiranom pravu na samopredjeljenje naroda. Prelaskom s monopolskog političkog monologa (diktata) na višestrački argumentirani dijalog, potet će se rješavati kosovsko pitanje. Jasno, uknjiku do dijaloga dode

Posljedice proizvodnje izvanrednih mjera

Kako će političke stranke rješavati ekonomski vakuum između Srbije i Slovenije? Ukoliko se uspije stvoriti pravnu državu pristupit će primjeni odgovarajućih

**OVOM ĆU ANTENOM
PRATITI NASTAVAK KONGRESA, MOZDA MI BUDE JASNIJA SLIKA?**

KAKO JE ŠIBENSKI PUK SKINUO TUDINSKU FASADU S LICA SVOGA GRADA

ANTE SUPUK

Jedna od svijetlih mogli bismo reći prijelomnih točaka u novoj povijesti Šibenika zbilje se 15. siječnja 1873. godine. Toga se dana, u staroj palati Draganić (tu je tadašnja općina imala svoje urede i dvoranu zasedanja), u današnjoj ulici Pavla Papu-Silje, sastalo godinu dana ranije izabrano općinsko vijeće i obavilo povijesni čin – izabrao prvu hrvatsku općinsku upravu. Uime većine jer su narodnjaci imali 24 vijećnika, a autonomasti 12 (autonomasti su, puni srđbe zbog svoga poraza na izborima, apstimirali, nisu se ni pojavili u vijećnicama) za načelnika je jednoglasno izabran Ante Supuk, a za predsjednika Sime Koštan, Josip Fontana, Carminati, Vico Peršen, Ante Ilijadica i Pasko Čikara. Bila je to pobeda probudnog hrvatskog općinstva, neodnarene inteligencije u pučana.

● Tommaseo – ideolog autonomaštva

Međutim, put do konačnog sloma autonomaštva, koju je uglavnom sačinjavalo nekoliko doseljenih talijanskih zemljoposjednika, nešto naših ljudi koji su se pod utjecajem ta-

Jedna od svijetlih, mogli bismo reći prijelomnih točaka u novoj povijesti Šibenika zbilje se 15. siječnja 1873. godine. Toga se dana, u staroj palati Draganić (tu je tadašnja općina imala svoje urede i dvoranu zasedanja), u današnjoj ulici Pavla Papu-Silje, sastalo godinu dana ranije izabrano općinsko vijeće i obavilo povijesni čin – izabrao prvu hrvatsku općinsku upravu. A kao jedna od prvih mjera što ih je poduzeo nova općinska uprava bio je nalog da se u općinske urede uvede hrvatski jezik. Rad vijeća odvijao se isključivo na hrvatskom jeziku, a akti mjesnih vlasti, ako su upućivani Općini na talijanskom jeziku bili su vraćeni poslijecima. Pobjeda narodnjaka na izborima za općinsko vijeće, i izbor prve hrvatske općinske uprave, označili su slom umjetno potrhanjanog autonomaštva u drevnom Krešimirovu gradu. Nakon toga uverljivog poraza, šibensko se »tolomaštvo« sve izrazitije iskazuje kao talijanstvo, kao eksponent agresivnog talijanskog imperializma.

U hrvatskim školama i kulture odnarođili, pokoji trgovac i državno činovništvo, koje je pokorno slijedilo službenu politiku carskoga Beća usmjerenu protiv zdržavanja hrvatskih zemalja, bio je dug naporan i krov.

Zdržavanje do ovog triumfa narodnjaka još ne žaoši, nisu znansveno dovoljno obradeni. Ukratko: silnivši revolucionarne pokrete 1848./49. godine, austrijski car Franjo Josip I uveo je apsolutizam, a u Šibeniku, u kojem su se tih revolucionarnih godina snažno manifestirala narodna i demokratska misao, uapostavljena je vlasti talijanskih zemljoposjedničkih gospode (za ovaj napis koristeni su objelodanjeni znansveni radovi dr. Dinka Forelića, prof. Slave Grubića, Julija Grabovca, Bože Dullibića i prof. Ante Supuka) Slomom Bachova apsolutizma i obnovom ustavnosti ustrojene su u Šibeniku dvije stranke: narodna i autonomaška. Narodnjaci su se borili za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom, za uvođenje narodnog jezika u škole i javni život i za osnivanje nacionalnih kulturnih ustanova, itd.

Izazov posade Monzambano

Zahvaljujući nepriljeporno i čitavonici, narodnjaci postaju borbeniji, a to je došlo na vidjelo i 30. srpnja

valske, zahtijevали da talijanski jezik ostane u školama, sudstvu, upravi itd. Zahvaljujući ekonomskoj moći i političkom utjecaju, te sveosnovoj moći državne vlasti, nedemokratskom i reakcionarom izbornom sustavu, izbornim makinacijama i siljicom nasilju, autonomasti su od 1880 do 1870 godine u Šibenskom izbornom kolaču pobijedivali na izborima za Žemaljski sabor u Zadru i na izborima za općinsko vijeće

Vajda pri tom naznačiti da je veliku pripomoć autonomašima, ne samo u Šibeniku nego i u čitavoj Dalmaciji, pružao talijanski kulturni stvaralač Nikola Tommaseo. Inače Šibentanin On je bio ideolog i teoretičar autonomaštva, akademski politički polemljač pravu narodnjaka, a proslavio se izrekom „Dalmacija ne smije paći u ždrijelo hrvatskih barbari.“

● Sloga Hrvata i Srba

Međutim, sve je to ipak bilo pre slabu da zaustavi bujanje narodnog pokreta i budenje narodne svijestu

jezira prema ležačkom puku i gradanstu. Izazvala val ogordjenja. Ono što je prethodilo buntu zabilježeno je načinom incidenta u krtni Ivanice Clevare udove Diedo (koja se nalazila iza kazaljke u Varoši), kojom su prilikom talijanski mornari ranili trojicu ležača – Todoru Nadovezu, Jakova Papku i Josu Laburu. Kad je protulođa da su stredali nedužni ljudi, na nogu se digao tako reči člav grad, pa je u napadu razjarenog pučanstva ranjeno 14 talijanskih mornara i 3 žandara. Zbog toga je Monzambano bio primoran da napusti Šibensku luku (u preprodnu dobu Šibenik je grad od 1220 kuća s ukupno 6800 stanovnika. S obzirom na jezik, 5770 žitelja govorilo je hrvatskim, samo 977 stanovnika talijanskim jezikom, ostalim jezicima 33 optinara).

Dogodaj o brodu Monzambano, koji su talijanidi okarakterizirali kao »predjednik mržnje koja se odavno medju Slovencima izaziva prouv talijanskog elementa«, bili su, u suštini, samo odraz do kraju su zaostrenih političko-nacionalnih i gospodarskih odnosa. Uz to, bili su i dokaz snage i odlučnosti Narodne stranke koja je, konistički se sada podrškom narodnih masa, odlučila poveсти konačnu borbu za uklanjanje neprirodne tudinske fasade s lica grada. Zanimljivo je pri tom zabilježiti da je tadašnji općinski upravitelj Šibenika, inače voda talijanasa Antonio Galvani u izveštaju bio ga je povodom zbivanja oko Monzambana uputio Namještaju u Zadar 4. kolovoza 1889. godine, naznačio da su uzroci tih incidenta posljedica probudenih nacionalnih osjećaja, a koje je potaknula revolucionarna 1848. godina.

● Baklje i barjadi

U lejkovoj, ito, atmosferi Šibenik ulazi u 1870 godinu i izbore za dalmatinski Sabor Narodni je pokretil utvršten, te unatoč ljetima i falisifikacijama izbornih spiskova, izabran. Katalinica Petra Zuljanija i Franje Lapene – otvorena 28. veljače 1886. godine u prostorijama iznad tadašnje kavane Zanki na Poljani Čitaonica ubrzo postaje složer narodnjaka, a to, dakako, nije promaklo »tolomaštvo« (pučki naziv za autonomašte) koji prelaze u frontalni napad – klevenju čitaonicu pred vlastima, denunciraju je, optužuju da se izdržava novcem dobivenim iz Rusije, čime glasine da su je osnovali neki stranci, zloupotrebljavajući gospodarstvo koje im se ukazalo, itd. No, u tome nisu ujedno

Šibenik uleti u 1870. godinu i izbore za dalmatinski Sabor. Narodni je pokretil utvršten, te unatoč ljetima i falisifikacijama izbornih spiskova, izabran. Katalinica Petra Zuljanija i Franje Lapene – otvorena 28. veljače 1886. godine u prostorijama iznad tadašnje kavane Zanki na Poljani Čitaonica ubrzo postaje složer narodnjaka, a to, dakako, nije promaklo »tolomaštvo« (pučki naziv za autonomašte) koji prelaze u frontalni napad – klevenju čitaonicu pred vlastima, denunciraju je, optužuju da se izdržava novcem dobivenim iz Rusije, čime glasine da su je osnovali neki stranci, zloupotrebljavajući gospodarstvo koje im se ukazalo, itd. No, u tome nisu ujedno

isključivo na hrvatskom jeziku, a uku mjesnih vlasti ako su upućivani. Optina na talijanskom jeziku bili su vraćeni poslijecima.

Pobjeda narodnjaka na izborima za općinsko vijeće, i izbor prve hrvatske općinske uprave, iznadi su slom umjetno potrhanjanog autonomaštva u drevnom Krešimirovu gradu Nikom luka uverljivog budi-

tim ali jedi ono do čega je naprosto moralno doći. Namještaju u Zadru raspisuje nove izbore za Šibensko općinsko vijeće, u kojem su do tada većinu imali »tolomaši«. Izbori su se provodili na temelju zakona od 1884. godine, po kojem općinsko vijeće biraju izbornici razlučeni na tri izborna tijela prvo su sačinjavali intelektualci (oko 100 izbornika), drugo izborno tijelo izabrani su svečkovno sredstvo, redovnici, pomorski članici, profesori, učitelji, ustaši, nove društva i korporacije, a treći izborno tijelu pripadali su (ta podjela podstata goriva o diskriminatorskom zakonodavstvu) svim ostalim građanima koji državi plaćaju porez izravno ili kao koloni i ležaci. To je ujelo po broju ljudstva bilo znatno najbrojnije. Svako od tih izborno tijela biralo je trećinu od sveukupnog broja vijećnika (glasalo se ušteno i javno).

● Slom autonomaštva

Ishod izbora bio je trijumfalan za narodnjake pobijedili su u trećem i drugom izborno tijelu i dobili 24 vijećnika. Tako su osigurani impozantnu većinu, koja nista nije mogla smetati pobjedi autonomaštva u prvom izborno tijelu (taj »krug-izbornika« glasao je tek 16 rujna).

Na prvom skupu novozabranih vijećnika, za prvog hrvatskog načelnika Šibenika izabran je narodnjak Ante Supuk, a istom pokretu prpadovalo je i šest predsjednika Šibentanima su ushićeno 16 slijednja proslavljeni veliki narodni pobedici – studa po gradu izvješće je od svijeta koji se svršavao u povorku Šibenskim ulicama i trgovima razlijevala se pučka pjesma, kubure su praskale na sve strane, odzvanjala zvona. A kao jedna od prvih mjeru što ih je poduzeo načelnik općinska uprava bio je nalog da se u općinsku uredu uvede hrvatski jezik. Rad vijeća odvijao se

isključivo na hrvatskom jeziku, a uku mjesnih vlasti ako su upućivani. Optina na talijanskom jeziku bili su vraćeni poslijecima.

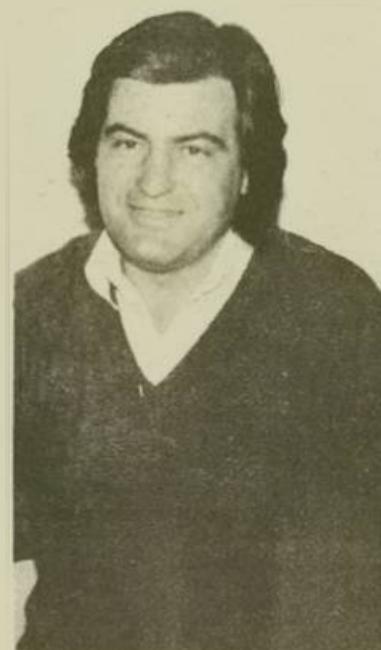
Pobjeda narodnjaka na izborima za općinsko vijeće, i izbor prve hrvatske općinske uprave, iznadi su slom umjetno potrhanjanog autonomaštva u drevnom Krešimirovu gradu Nikom luka uverljivog budi-

VODE I SLOBODE!

Parola je stara, davno upotrebljena na nekakvom antifašističkom mitingu. U međuvremenu, sloboda je stigla, ali nije voda. »Sporo je to sve skupa«, govore u Piramatovcima

Slično je posvuda u Zagori. Problemi sa strujom, vodom, telefonom. A mora se priznati i da je svega toga iz dana u dan sve više, tako bi sigurno moglo bolje i lot vike. Poštivajući nekakva opća mjesla u slici Zagore, a uvažavajući i posebnosti, niti Pirmalovci valjda ne odudaraju od prosječa. I tu je ljudi manje nego li prije rata, malo je članskih poljoprivrednika — i dosta posvud istih problema. Istina, nema više neimartine. A ne živi se niti u potleušicama — ali standard nije smamo krov nad glavom ili barem ne bi trebao biti. I ovo selo dijeli sudbinu koju piše suša, pa se na putu može vidjeti kako se mimoilaze traktori i magarac natovareni vodom sa seoskog bunara dok je jedina tvrtka vlasništvo PZ -Aribir-, s poznatim konceptcijom — od svega do malo i oskudno, već odavno trebala ostati samo kao uspostava za koljivo, fotografiju.

mene na kakvoj fotografiji
U kući smo kod Željka Radasa
zamjenika sekretara OO SK
inače zapovljena u Šibenskom

R. Regatt

Prije tri godine Piramatovčani su iz samodoprinosastalorali 1200 metara puta a kasnije su sakupili po do mačinstvima i ostatak do pet kilometara. Otada nedostaje još 200 metara da se spoje sa vlastitim zaseokom Karbošići, a sve je, na kraju, ispad i susjedski problem. U istim Piramatovcima nije prije tri godine uspio niti jedan samodoprinos, a ne želeći udravljati za Centar za usmjereno obrazovanje i dajći tako do manja loštiba drže do Šibenskog i školstva koje i nije samo gradsko, činiš Šta se ni su slični boravak oko svoga sela.

-Vodovodu- Na otmoru je i za-
tekli smo ga kako oštiri kulce za
vinograd. A loza je i ostala glav-
na poljoprivredna kultura, uz još
nešto maslinu i pokoju višnju i
ovacu je malu svega pet-šest. Zn-
vlastile potrebe, goji se i pokoja-
tuka. Ali visečka nema, ili su ma-
li. Stariji više ne mogu, mladi i
nisu usabito -zagrijani- - - - slo-
ju jedno skice za sliku mjesla u
kojem je i ornovna škola do 4
razreda sa oko dvadeset učen-
ika i već osam godina podbocena

drvenim gredama na jednom
djelu da se ne bi strukla.

Prije tri godine iz samodoprinosu su asfaltirali 1200 metara puta, a kasnije su sakupili po domaćinstvima i ostatak do pet kilometara. Olada nedostaje još 200 metara da se spoje sa vlastitim zasenkom Karbošići a sve je na kraju, ispaо i susjedski problem. U istim tim Piramalovcima nije prije tri godine uspio niti jedan samodoprinos, a ne želeci izdvajati za Centar za usmjereno obrazovanje i dajući tako da znania koliko drže do Šibenika i školstva koje i nije samo gradsku. Audi što se nisu složili barem oko svoga sela i sam Željko Radas kaže da nisu dovoljno složni i da je u mnogim akcijama koje su aktivisti u MZ pokušavali provesti bilo čestih prigovora i sumnjičenja kako -nade samo sebi u korist. Piramalovci nemaju telefonskih veza, knjižnik je u Mostinama, a avtobus se pauzira u pet i pol uultra i tri i pol poslije podne ne ma postonice osim Doris-ali to je u susjednom Brbiru. Sve do prošle godine bila je ov

dje loverna, igrale su se i balade
Sada se sastaju po kućama Ma-
la Radas Željkov otac dvanest
je godina bio predsjednik mje-
sne zajednice i dugo vremena
odbornik u općinskoj Skupštini.
Čudi ga, govori, kako to recimo
Devske kao nerazvijene imaju-
više od njih u Piramalovcima
kao odgovara i ponavlja da u
selu i nisu osobito složni;
nekto misle se ali mi se sve to čini

B: PERIŠA
(Sriman v. Polisi)

•Naše ne damo! Naša ne damo! Lopov, izdajel!• – najčešće se čulo prošle srijede ispred zgrade Skupštine općine grje su protestni zbor održao mještani Brodarice i Krapnja, a u tome im se pridružio i jedan dio Zelenjana i Žablecanu.

Miting je bio obećan još prije više od mjesec dana ali se, evo, osavrlo 24-tog dana siječnja, oko 9 sati. Oni koji su znali što Brodaričani tog dana spremaju (mislimo najviše na novinare) došli su vec prije osam i čekali u parkingu Prezni Irg ispred općine i u 8 i 30 sati nije baš negovještevao da će se najavljeni događaj, mesovni pochod i događaj „Ali, ubrzo neko loga, kada su u Šibensku luku uplovile čelić brodice prepune bunovnika i svom putovanju usmjerile pomalo prije leći prema Zagrebu Skupština općine bio je to znak da će se nešto dogoditi.

Brodovi su pristigli na rivi a ljudi iz njih počeli nadirati prema platu Skupštine općine Mnogi su nosili i parole, skoro sve ispisane istim rubljkom, a na njima je pisalo: »Vratite ukradenu imovinu«. »Necamo stambenu zadrugu«. »Nesposobni ustupci mjesto sposobnima«. »Tražimo ravnnoprostoriju za ostalim građanima«. »Krič, Mrdeža i Bulić – uzurpatori!«

Nadirali su potko, zajedno s njima, i nezadovoljnici koji su došli automobilom, jednakovativani i nabrusani, ne koga drugog nego na sve one iz općinskog rukovodstva koji im ne daju da ostvare svoja prava. Lanac oko nezadovoljne mase stvorili su neutralni promatrači i znatiželjnici koji su narušili da bi se nešto ne obično za ovaj grad, i do sada nevideno, moglo dogoditi recimo nešto što je nikakvog na događanje naredila u nekim drugim krajevima. Ipak, mogli bi ostati samo na konstataciji da je nikakvog ali ne da je bio.

Dakle, otvoren devet sati protestni zbor je oipočeo. Imao je i svog glavnog govornika koji je u megafonu sve u tek nekoliko minuta izvukao sve ono čime su Brodaričani nezadovoljni – što traže, zahtjevajući da priznaju među kojima su bili Gojslav Kričić, Šime Mrdeža, Vinko Bulić, Saša Baranović, daju ostavke, ali i da sidu među njih i odgovaraju za svoje grijehove.

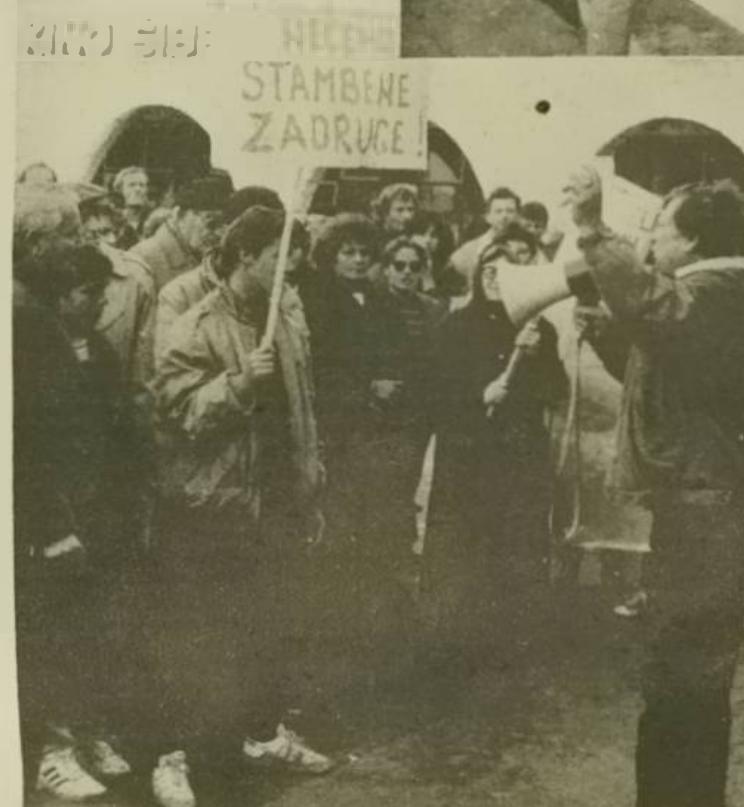
Vikali su to i okupljeni slanci sa šta pom, stanje žene obućene u očetečnu noćnju, ali i oni mlađi pa i dečka

jedno, Krapanj i Brodaricu – nadnjičnja Junča, N. Jarac – Medu Njemicima su grubili zid i zele ih spajali a nas sada oda razdvajaju. E, nećemo to dozvoliti!

Ovalnih priča, u kojima se isti rezolucijski okupljanje stalno ponavljaju čula sam jo štivo sijeset, u pauzi dok se čekalo da se neko od odgovornih iz općine spusni među razjereni na rad. Minute su prolazile a promatrači i studionici zbirka kao da su se igrali s lišćem djeteljine – sici te – neće, imaju hrebosti nemaju. U zgradi Skupštine općine za to vrijeme odvijali su pregovori delegacija – milinga, u kojih su bili predsjednik M2 Ante Bačelić i predstavnik u SO Nikola Milutin i tako dozvoljiva SO.

I dok se ishod čekao pribla mi je, kada je o problemu Brodaričana nječ, već naizbijesna Julija Grgić:

– Meni smeta najviše to – počela se jadati – što nemam niti vikendice, niti broda, niti auto nego zemlju koju su mi sada uzele i dati drugima onima u zadruzi. Aluminij, da grade vode na njoj Uništili su magli.

Otišli su nam našu zemlju, nam ješu! su nam nepravdu, napravili su kancelarijske planove koje nitko ne može ostvariti, ulice prolaze kroz sobe naših kuća. Uzeli su nam sve i ostavili samo golu kuću, a drugi građe vile na našim terenima. Mi tražimo da privatna imovina bude zajednica i cijenjena kao što to kaže i drug Marković. Nismo mi željeli na ovaj način se razrečunavati s Općinom. Ali što nam je druga preostala

ne šta mi ih je još predid posadija, uništili su i šesti stahala novih šta sam ih je posadila Izgubili su mi stabla šljive smokve, dras. Pisala sam desetak žalba sudu ali ništa od loga. Oni počeli graditi i gotovolj.

Julija je, inče, na milingu bila gojato nezadovoljna uprava zbog parola što ju je nosila. »Vratite mi zemlju, gladna sam. Nije medulim, samo Župljani protestirala zbog loga što joj je općina zbog zadruge otela zemlju. Taj razlog svog nezadovoljstva izvukli su mnogi ističući da će uzbuditi se gradnja ne sprijedi sami sredili stvari

čin da se problemi mještaj istakao je da je jedino mjesto za to Skupština općine.

– Ne sastantu na Brodaricu smo se dogovorili da Komitet za komunalne poslove uprave opravdanost vlasti zahtijeva i vec tada smo znali da nijehu ovaj može biti i negovan i pozovan. Nakon analize donijet je negovan stav što je prihvatio i Izvršno vijeće Medulim, i u tom slučaju postoji pul za izjavljivanje vlasti zahtijeva a to je Skupština općine Vijeće ukradenog dela i DPV su prihvatali Odluku o granicama grada, ali Vijeće mještaj zajednicu, uprava zbog ovog problema, jed neye. Sada je prvi put da se ovaj problem mještaj, upravo na ovom mjestu, što smo rekli i na sastanku na Brodaricu. To pitanje, dakle, pisanje granice grada je prvo bio treba rješiti da bi se moglo raspredjeliti o velom zahtjevu za denacionalizacijom. To su dva posebna postupka. Ako se ne prihvati Odluka o granicama grada moći će se inicirati i postupak za izmjenu GUP-a i denacionalizaciju. Dakle, ako ta odluka ne prada na Vijeću mještaj zajednicu, a je tako odbranil log Vijeće predviđam da će se upravo to dogoditi da će se do usaglašavanja slavova i tako usaglašavanje na prada, ide na zajedničku sjednicu i velika je vjerojatnost da vaš predsjednik prada. Nekon loga slijedeci postupak do kojeg će vjerojatno doći, je traženje puta za denacionalizaciju. To je 28 maja jedini pul koji postoji. Dakle, vi ste tražili u protestnom pismu ostavke, ja ću voditi ostavku neucu dati. Razlog tome je da sam legalno izabran od Skupštine. Ja se ne bojam za svoju totaliju jer ja svoju drvenu stolicu imam u TEF-u, a ako smatrate da je moje smjenjivanje i smjenjivanje ostalih potrebno, zemate žive lo na Skupštini. Mislim da demokratskog rješenja nemam.

Ovalna objašnjenja, medijem, novi redovnici obujevaju mesec koga je između govora zvildala i ponosno vratila. Lopovi Lopovi! Traži su da im predsjednik odgovori zato je dozvoljeno da nadleti – ratovodilac, i on

Vi ste tražili u protestnom pismu ostavku. Ja vodim ostavku neucu dati. Razlog tome je da sam legalno izabran od Skupštine. Ja se ne bojam za svoju totaliju, jer ja svoju drvenu stolicu imam u TEF-u, a ako smatrate da je moje smjenjivanje i smjenjivanje ostalih potrebno, zemate žive lo na Skupštini. Mislim da demokratskog rješenja nemam – veli SAŠA BARANOVIC

opravljaju opravdanost zahtjeva Brodaricama, ponovo zasobiču Župan i istmu.

Zato nisam reagirao? – upazio se Baranović. – Odgovor je jednostavan. Kao što se ne rezumujem u poslovima ljeđenja, tako niti znam niti imam nadležnosti da nekom iz urbanizma ili nekog komiteta kažem da je u klinu. Ja o tome nemam pojma niti ga u to pamem!

Lebo nezadovoljni odgovorene što su ih dobili, obujevaju mještari raznih su se oko 11 sati. Prvotih su, dakle, da se rješavanje problema prepusti legalnom organu, Skupštini općine A mvo što su organizirali, katuši, bismo je opomena da više nema šale!

D. FERIĆ

dioničeta je odluka da pokret -zelenih- u Šibeniku neće biti tek puka -društvena organizacija ljubitelja prirode- već, najverovatnije, politička s ozbiljnim ambicijama da sudjeluje u preraspoljjeni općinske vlasti Drugo, -zeleni- su pokazali otvorenu kritičnost, koja bi mogla biti za međkom izbornog programa, javno izražavajući sumnju da općinski organi prikrivaju po dalke o stvarnoj zagadenosti zraka i ugroženosti prirode u Šibeniku i Šibenskoj općini, kao i konstatacijom da su podaci u elaboratu o ulječaju Tvornice elektroda i ferolegura i Tvornice ljeških metala -Boris Kidrič- na okolinu - lažirani!

Sve to navodi ne pomisao kako su -zeleni- do sada bili vuk u janjecu koji će tek pokazati

ganizacija bez političkih ambicija, pokazalo se da čljeve neće biti moguce ostvariti bez udjela u općinskoj vlasti što podrazumijeva političko angažiranje, nastup na izborima. Znakovito je i to da novo utvrđena -Zelena akcija- prihvaca u svoje okruge sve zainteresirane za zaštitu prirode bez obzira na političko uvjerenje i članstvo u drugim strankama

zube i čud Moza da takav razvojni situacija razbiti sumnje u istražnost ovog pokreta koje proizlaze iz činjenice da se kao osnivači pojavljuju medu nstilim i ljudi koji rade (ili su radili) u organima općinske uprave

koja se, opet znatno kompromitira kada je o ekologiji mjeđu

Osnivačka skupština pokreta -zelenih- na Jamnjaku održana nakon izuzetno uspješne akcije tokom koje je posadeno preko 2000 sadnica donijeli je dakle značajan preokret Šibenski -zeleni- formirali su se kao politička stranka i od sada će djelovati pod nazivom -Zelena akcija- i biti član Saveza -zelenih-. Hrvatske lako je u nacrt Statuta pokreta pisalo da je -zeleni- pokret samo društvena organizacija bez političkih ambicija, pokazalo se da čljeve neće biti moguce ostvariti bez udjela u općinskoj vlasti što podrazumijeva političko angažiranje, nastup na izborima. Znakovito je i da novo osnovana -Zelena akcija- pri-

hvaca u svoje okrilje sve zainteresirane za zaštitu prirode bez obzira na političko uvjerenje i članstvo u drugim strankama

Nakon pošumljavanja Jamnjaka što su stručnjaci komunalnog poduzeća -zelenih- ocjenili kao najuspješniju akciju na obnovu šuma stradalih u požaru prije dvije godine, do sada -Zelenu akciju- čeka nekoliko nepredređenih zadataka. Na prvom zasjedanju Skupštine hit će izabrano rukovodstvo -Zelene akcije-, predstavlje i pripreme za izbore, a u toku je i organizacija nove ekološke akcije - čišćenja otoka.

Akcija pošumljavanja Jamnjaka organizirana je u suradnji sa Odborom za obnovu Šibicevca

D. FERIĆ

OKOM KAMERE

(NE)OBAVEZNI JUTARNJI RITUAL

-Slegli- su se svi konflikti oko pitanja da li ribarnica na Tržnici gdje je spontano nastala posljednjih godina zbog potreba životića, način, u Oslici, gdje je oduvijek i bila. Svakako, obje je mogućnosti pomalo pregazio vrijeme, pa tako i ova dolačka i jedina moza ima više značaja u svakodnevnom ritualu jutarnje štene i riva spojene s kupovanjem novina i isplijanjem kave Ribu i ne treba obavezno kupiti, dovoljno je doći, pogledati, usporediti pokoj komad s vlastitim ulovom, ili naprosto pomalo grintati na cijene, čakulajući s promzlijim ribarima u kojima se spajaju djelatnosti Ivca i Irgovca. Treba dakle doći i pogledati kako se iz zgužvanih hrpic novca izvlaze novčanice posrebrene ribljom ljuštom, kako domaćice u čistim kapuljama, lagannim s dva prsta preokreću ono što bi željele kupiti i kako ribari s time nisu bili odustavljeni. Lipo je na peškarini.

B PERIŠA

SLIKE I (NE)PRILIKE IZBORNI (DIREKTORSKI) CEREMONIJAL

U Građevnom društvenom poduzeću -izgradnji- (pod ovim nazivom radi od 1. siječnja u skladu sa Zakonom o poduzećima) u toku je treći izborni krug za funkciju generalnog direktora. Da ceremonija izbora predviđa trajanje predvruđe i bestomjesečni rad (privremeno izabranog) vršioca dužnosti na ovoj funkciji - Zdravka Gojanovića. Kako ovom privredniku na pamet nije padalo (što vrlo često i sam ističe), a što je očito da svoje vođenje prenosi u funkciju generalnog direktora, otpočela je tek dunekle razumljiva utrka za direktorsku fotelu. Ponajprije zbog činjenice da direktoriranje osim časti podrazumijeva i puno odgovornosti. Valjda zbog ovog drugog (možda i zbog drugih multnih situacija u Šibenskoj -izgradnji- u prvom izbornom krugu za funkciju generalnog direktora prijavila su se samo dva kandidata: inženjer Franjo Stipić i Miroslav Drinikovic. Krimisija se u ovom prvom krugu nije mogla upredjeliti, pa je rezultat glasanja bio 32 što nije dovoljna većina za imenovanje generalnog direktora. Nakon uga raspisan je novi natječaj, imenovanje druge komisije i kandidaturni isti ljudi. Franjo Stipić u toku rada komisije pružio kandidaturu u kromlja ponovnoj proučljivošći (rezultat glasanja 32) ostaje i uvaži put bez prijedloga kandidatu. U slijepcu raspisan je novi natječaj - treći i prijedlog uvažio se samo jedan kandidat - uvaži

teško je ipak, reći da su u -izgradnji- odahnući. Sljedeći, naime, dosadašnja zbirvanja neizvjesnosti nije ništa manja. U -izgradnji- očito, nakon trećeg kandidata i neće biti (osim možda u nekom narednom izbornom krugu) a sa ova dva članova komisije, što su pokazala glasanja nisu zadovoljni ili, bolje rečeno, jesu dilematsko.

Što traže u -izgradnji- i koga hoće teško je ustvrditi, no, ne bi se baš moglo reći da ih mnogo zanima kdo nudi pretendent na direktorskiju fotelu. Da je tako u ohraženju nadležne komisije očiglo bi se dalje od konstatacije da Matko Drinikovic (tako drugog izbornog kruga) ne može biti imenovan za funkciju generalnog direktora jer je -suviše dubar miran i povučen čovjek- (nedostaje još samo - poštan, opa). A -izgradnji- u ovom trenutku treba netko energičan. Da li će Inovači put (u onom prvom slučaju vidjeti smo da nije) biti Franjo Stipić?

Bilo kako bilo, misli varina zaposlenih direktorski izborni ceremonijal treba tko prije okončati. Ne zbog optimizma da će tada [da] Bože! biti suriješeni svi problemi, već zbog nade da će bar biti uručeni. Žtih inga, kad se vec nije razmišljalo o programima umjesto o ljudima (koji više nisu bili regularni pretendent za direktorski prijedlog, već, kazu mnogi, kandidati jedne ili druge radničko rukovodilačke struje) treba razmišljati o rasporedu. Možda će iz istih razloga, i komisija

VATERPOLO

KAKO ĆE BITI S »JUGOM«?

Razumljiva je bila radoš vaterpolista Šibenke Solaris i trenera Joska Kovacevića nakon prvenstvene pobjede u bazenu hotela «Ivan» nad kranjskim «Triglavom». Na krilima mudre takte, stigli su i do prvog ovgodišnjeg slavlja! No, i prije sastre trener Kovacević, kada su gosti stigli na samo jedan zgodak razlike (7:8), no, da nije bilo raspoloženog Renata Vrbličića, tko zna kako bi završio susret S druge strane. «Triglav» je za kopije iza svih preostalih jedanaest momčadi u prvoj vaterpoloskoj diviziji. To ne krije niti njihov novi trener, Splitčanin, Bruno Silić:

— Mnogo valja raditi, da bismo nešto više učinili u nastavku prvenstva. «Solaris» je pak dobra momčad koja ne zaslužuje tako loš plasman na ligatskoj ljestvici, tvrdi. «Sila».

S druge strane, mnogo rada i znoja valja prodati Šibenčanima, da bi (po)vratili svoje visoko mjesto na vaterpoloskom reitingu. U narednom kolu, ove subote, «Solaris» gostuje u Dubrovniku, gdje se sastaje s domaćim «Jugom», a nakon toga u Šibeniku ugošćuje «Beče». — Z. K.

KOŠARKA

Da »Vojvodina« ne bude lutrija.

Šibenčanke su nakon 16. kola Prve savezne košarkaške lige, ostale usamljene na ligatskoj ljestvici. Doduše, u Banjoj Luci, mada dobro upuceni, nije bilo lako, no «Elemes», se ipak nije pograđao sa sredom i konačnih 84:85 za Šibenčanke, najuvjetljivija je potvrdila o dramatičnom finisu u dvorani SC «Borik». U pravilu, «Elemes» u Banjoj Luci, protiv sastava «Krajmauta», gubi bodoće, no kad netko želi titulu prvaka Jugoslavije, onda nju valja tražiti ponajprije na »vrućim gostujućim terenima«. Lako u sastavu nije bilo Kornelije Kvesić, njenu ulogu je jednako dobro odigrala Žana Lelas, koja, po svemu sudjeli u finisu prvenstva, dolazi u pravu formu. Tu valja svakako spomenuti vec poslovno dobre i efikasne, Deniru Nakić i Timu Džabo. U narednom kolu, ove sastave, s početkom u 19 sati i 30 minuta, «Elemes», na Baldeškiju ugošćuje sastav novosadske »Vojvodina lutrije«. — Z. K.

IZMEĐU JUĆER I SUTRA

»DEVALVACIJA« KAPOVA

Plaća:
Ivo
MIKULIĆIN

U SJEĆANJE mi se urezala jedna scena za Šibencava iz Šangulinova doba. Spomenuti trener je petnaestak minuta prije ligatske utakmice ušao u svlačionicu među rezervne igrače i pitanjem »Je li tko od vas ljud, što ne igra?« Svi su odgovorili s izuzetkom Mile Mrvica, koji će kratko »Ja sam ljud! Šangulin se nazvao i kazao: — Mile, ti si jedini pravi. Normalno je da si ljud, kad si samo rezerva!

Taj mi je crvenac insert vrlo brzo pao na um, kada sam čuo da se Ivan Kapov, nadareni bek »Šibenke« praktički skriva po gradu, jer ga je aram što na utakmicu sa »Servo Mihaljem« nije bio u postavi, među prvih deset igrača. Nije li to, po Šangulinovim kriterijima, dobar znak da je i Kapov »pravi«?

Kapova valja shvatiti, jer relativno je brz bio njezin pad od prvog beka u rezervu! Put, što je tipičan za mladice, koji se znaju ulijubljati prisćama o vlastitoj nadarenosti, te ponekom novinarском potvrdom. Ne shvaćajući da je u »normalnoj«, radnoj momčadi, kakvu pokalo stvara tandem Kulenović - Šestan, rada i ponasanje na treningu jedini kriterij pri izboru momčadi i prve petorka.

Tu istinu ne bi trebao shvatiti samo Kapov, već i Bedim, Juric, Nakić, Cvjetićanin i ostali nadareni šibenski košarkaši. Mnogi su ih preraspočeli prodavati kao »gotove igrače«, zaboravljajući na dug, mučotpan put od lako uočljivog talenta do »pravoga prvitimca ili »zvjezde«. Uostalom, prije njih su dres mlađih selekcija nosili i mnogi drugi šibenski mlađaci (Lujvanic, Bukić, Vranić, Damjančić, Klisović...), a da svoju željenu košarkašku priču nisu ispunili ni do pola. Dobrim dijelom i zbog toga, što nisu prihvatali

kriterije rada i ponasanja, kakve su upravo »ustoličili« Faruk Kulenović i Mladen Šestan.

SJEĆATE LI se Mladena Radica, nekadašnjeg odbojkaškog zanesenjaka, predsjednika Opštinske konferencije SSRN i, konačno, direktora kuće, koja izdaje nešta list? Početkom prošlog desetljeća bio je uporan u »vodenje« orijentaciji šibenskog sporta, polazeći od tvrdnje da su veleći »Krke« i vaterpolisti premalo za Šibenik, kao grad na moru.

Danas je Mladen jamačna zadovoljstvo jačanjem »vodenje« orijentacije šibenskog sporta. Doduše, s izuzetkom betinskih »Brodograditelja« i romaca vodicekog »Grebenac«, nije se uspijelo na području općine, ali buduće jednici »Vale« i, prije svega, plivača »Šibenika«, govor o nekom novom vjetru u obitelji »vodenih« klubova.

I vrapci na krovu znaju da »vodenje« orijentacija znači i mogućnost koliko potrebne sprege između sporta i (turističkog) privredništva. Ona bi se, prema riječima Jere Lasićevića, direktora RO »Elemes«, trebala posebno osjetiti u budućoj marini u Podselskom. Kao što je na kraju Betinjanji u konceptu »da su vaterpolске utakmice u njihovoj luci dio turističke ponude«. Ili, kao što su članovi »Jastoga« bili presudni u uspostavljanju jedranaškog mosta između Šibenika i San Benedetta del Tronto.

Spomenuti Mladen Radic je, međutim, posve sigurno razočaran, što je ekspanziju ostalih »vodenih« klubova pratila stagnacija, da ne kažem nazadovanje onih, na kojima je željena orijentacija trebala početi. Ova je sezona dobra prilika da »krkače« i šibenski vaterpolisti dokazuju kako vrag, ipak, nije tako cm, kako na prvi pogled izgleda!

NOGOMET

NOGE SU JOŠ OLOVNE

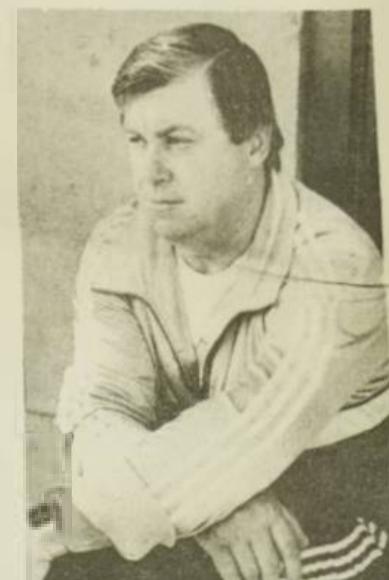
Šibenski nogometni drugoličaš uspješno je okončao prvi bažični dio priprema za nastavak proljetnog dijela prvenstva. Sedmodnevne »lošinjske« pripreme (prekrasno vrijeme, izuzetan komfor i optimalni uvjeti za rad) mogu biti čvrsto jamstvo da su »crveni« dobro radili. Za vjenčeme boravku na Majom Lošinju, Šibenčani su odigrali i nekoliko prijateljskih susreća, a kao najvrijedniji rezultat svakako je remi (bez zgoditaka) s prvoligašem, ljubljanskim »Olimpijom«. Imali smo izuzetne uvjete, vrijeme nam je bilo naklonjeno i mogu tvrditi da smo se fizički zaista dobro pripremili, tvrdio je nakon povratka u Šibenik trener »crvenih«, Mladen Vranković.

— Novaci su se uklopili?
— Sva četvorica, dakle i Jorgošić, Samardžić, Petrinović i Rak, vrijedni su igrači, koji su izuzetno dobro podnijeli pripreme. Maksimalno su se zalagali na svim treninzima i vjerujem da će biti izuzetno pojačanje za proljeće.

— Izostao je rad s lopatom?
— To je i posve razumljivo. U ovom prvom dijelu, radili smo na poboljšanju fizičke spreme, istina imali smo i nekoliko test-utakmica no »noge su još olovne«. Na uigravanju momčadi valja raditi u nastavku priprema, no preduvjet je bio upravo dobro odraditi ovaj bazični dio.

Od niza teških susreća, vjerojatno je prvi već protiv zapadnonjemačkog prvoligaša »Koelnar«?

— Izuzetno nam je draga da ćemo moći odmjeriti snage s užako renomiranim protivnikom. No, nama je najbitnije da u kontinuitetu odigramo nekoliko jačkih susreća, da zapravo, vidimo gdje smo, što valja sanjati do naslavka proljetnog dijela pr-

venstva — veli na kraju Vranković.

Ako ikome treba vjerovati u ljepe Šibensko nogometno sruštra, onda je bez razmišljanja Mladen Vranković. Stoga mu valja pružiti podršku.

SPORTSKI
MOZAK

Pet minuta s Nikicom Gulinom

MIRNOĆA U GOROPADNOM BAZENU

Lijepo je kada jedna sportska družina ima suplinošta poput Dražena Petrićevića, još je lijepše kada se u prvom sastavu nađe i potkoji »madrionica s lopatom«, no svim trenerima odusu da ju za igrača koji ne prikazuje pretežnu lepršavost, »mudrosti« ili pak alternativu, već za onog što poput činjenice rovati cijelim lopatom susreće. Tako spominje u praviju ne zastajuju povijenje saveznih selektora već postaju ostaju samo — »jakim klupskim igračima«.

Za Nitricu Gulinu, vaterpolistu »Sibenice Solaris«, ptičja je ista. Tih, miran i povučen, u bazenu sušila suprotnost — goropadan. Za njega vele da je lucidan, ali i pratio mrdoglav. On svoju dionicu mora oplivati pa bud putko da putku. Od reprezentativnih nastupa Gulin se dici jedino kapicom reprezentativca Hrvatske dok će jednako vrijednim spomenuti i svoj debi u seniorskoj momčadi »Solarisa«, prije četiri godine protiv »Zadra« u Herceg Novog u Šibenu. Ponosno ističe da je »djelat Šibeniku«, ponikao iz inkubatora gdje su stazeli i jedan Butić, Šupe, Tučak. No i pod standardnosti Gulin ova sezone često puta nije na visini zadatka.

— To se održava na igru »Solarisa! — kažem mi — Na početku priprema bio sam doista dugi bolesti veli Nitrici, što se i kasnije odrazilo na moju formu — Kažu, bilo je i nesuglasica sa klupskim rukovodstvom?

— Ne bili sada o tome! Bilo je

prošlo. No je polazim od pretpostavke da »broti« u kojem nama posve meni izaziva nikad ne može biti valjan.

— Ni »Solaris« nije na visini ove sezone?

— Tek 25 dana prije prvenstva do bili smo novog trenera davnog čovjeka Đorđa Kovačevića. Dugo su Živjeli i iluziji, zvanični Santi Belomančić i igrači i klupsko rukovodstvo. Bili smo svim skupu zadovoljni »Cimprinom« radom, no, sto, raspriječilo se slovo zaštite. Nekon loga je sve bilo neteko usporeno teško smo »stizati« formu, dolazile su jake utakmice.

— Ptičja se o losim uvjjetima za rad?

— Točno. Neželjnost, vode u bazenu hotela »Ivan«, zagrijava se na prvi dan 22 stupnjeva, što je istini za vodljivo, nedovoljno za odvijanje normalnog rada. Tekstovi problema imaju i plavi. Pa, se ja sada primam, čemu nešto održavati ne umjetan način. No, očito da su mnoga običanja samo — ljudom radovanje!

— Plasman u »zlatnu sredinu«?

— Da smo bili prizemnji na startu, možda i više, ovako — sumnjam između 6 i 9 mesta.

Nikica Gulin smatra da je utopija studirati i davati se vručinskim sporom, stoga je i »koncu knutu« potratio odmah po završetku srednje igračke škole. Trenutno je zapošlen u »Šibenici« — prodavaonica boja i lakova. Vele dobar je radnik.

2. KABOK

S RUKOMETNIH TERENA

»OLIMPIJA« PRVO MJESTO

Pozive »zavjetku«, recenstog dijela prvenstva Prvog stupnja Dalmatinske skupine sjever za rukometne vodilice »Olimpije«, zasluzeno su na prvu poziciju sa 10 bodova i utakmicom više od drugoplasiranog »Zadra«. Na projektu rukometni »Olimpije« potkušao je osvojiti prvo mjesto i izboriti plasman u Dalmatinsku rukometnu ligu što bi bio veliki uspjeh.

»ZADAR« NAJBOLJI

U jesenskom dijelu prvenstva Prvog stupnja Dalmatinske rukometne lige skupine sjever za rukometne u prvenstvu učestvuju samo tri momčadi — »Zadar«, »Velebit« iz Benkovca i »Olimpije« iz Vodice, dok momčad »Željezničara« iz Knina u ovom rangu ne sudjeluju. Poslije prvog dijela prvenstva u vodstvu se nalaze Zadarke sa 2 osvojena boda.

METALAC — TEP PRVAK

U prvenstvu kateda Prvog stupnja Dalmatinske rukometne lige sudjeluju četiri momčadi. Poslije prvog dijela natjecanja prvo mjesto pripalo je sibenskom Metalcu — TEP koji je osvojio 6 bodova, dok su ne drugom mjestu katedi obrovačkog »Tne«. Drugom dijelu katedskog prvenstva odigrati će se turnirski i mjestima odakle su klubovi i to zbog popularizacije rukometa.

ČISTA MALA »KOLO VODI«

Nakon odigrane 16 turnira u prvenstvu pionirki prvo mjesto zasluženo je pripalo momčadi »Mladost« iz Čiste Male, koja je postigla šest pobjeda i dva poraza i ima bod više od benkovačkog »Velebita«. U proljetnji dio prvenstva uključili će se pionirke »Zadra« koje moraju nadoknadiniti neodigrane susrete u proljetnom dijelu prvenstva.

ZADAR I OLIMPIJA

U prvenstvu pionira u vodstvu se nalaze pionir »Zadar« i vodilice »Olimpija« sa 7 osvojenih bodova. Zatim slijede kninski »Željezničar« i obrovački »Trio« sa 5 osvojenih bodova, dok se sibenski Metalac — TEP nalazi na posljednjem mjestu bez osvojenog boda.

NEDOSTATAK SUDACA

Sudčića organizacija je izvršila sve zadatke tokom natjecanja iako Zbor rukometnih radnika nema dovoljan broj sudaca, jer ih je jedan dobar broj prešao s aktuvinim sudnjem. Sada Savez i Natjecateljska komisija imaju na raspolaganju 12 sudaca, koje istovremeno (konkretno) Medioptinska Dalmatinska liga i Športska rukometna Zbirka logo se ponakad nije moglo odigrati kompletno kolovoza. Zato je obaveza Zbora rukometnih sudaca da osposobi najmanje 10 sudaca tako bi se takmičenje moglo normalno odvijati.

R. TRAVICA

SVAKIH 7 DANA

SRIJEDA

Kako da ne vjerujem kolegama koji tvrde da na Televiziji Zagreb postoji nemirni konzurni prilog i reduciraju sugovorniku kada direktor te kuće Dušan Milević kada delegat Kongresa SKJ ponorno daje crveni karton za produžavanje srpske blokade slovenske robe?

U takvoj situaciji, kada direktora jedne vodovodne firme da slovenskoj firmi neće platiti akcijski dug jer su se slovenski delegati tako ponašali na Kongresu. Jeste »fiks« za umrijeti od amfetamina, ali ne i iznenadu?

ČETVRTAK

Na primjeru u Gradskoj vijećnici, što ga je Šaka Baranović, predsjednik općinske skupštine priredio za komunikačije »Elektro-ugledao sam (vjerovati ili ne) i Ždravka Petkovića, predsjednika poslovodnog odbora »Briša Kidriča«. Znati li to da se objedinjavanjem različitih OOU-a u jednom jedinstveno proizvode i vodstvo »kreditkevaca« definitivno vrata gradu i gradskim problemima i uspjehima?

PETAK

Još mi u užemu odzvanju nekušni povici poput »Lopovi lopovi« na protestnom zboru Brodantina ispred Općinske skupštine Vruću je kašu krčao lopeti ni krov, ni dušan Šaka Baranović. Eh, moj Šaka! A jeste li se ti i Vinko Jurčović malo zamisliš oko ponasanja »komunalnih« i »urbanističkih« delnika? Ili, kakav bi odgovor dalje analize planiranja? Sto su ti delnici u zadnjih nekoliko godina pametno dali gradu i općini?

A što se tiče Brodantina imam svoje mišljenje ali sam (zasad) javno pravu njezino.

SUBOTA

• Možda je nuda sreća u tome što smo, zbog specifičnosti branje, odmah morali bježati iz gradskih okvira. Na tržištu gdje se svaki posao dobije u konkurenčiji najmanje tri kolektiva Trebaš, dokle, dokazati sposobnost u svakome smislu, posao tu niko neće pokloniti. Riječi su Jere »lasinovića« direktora »Elektro-ugla«.

• Zanimljivo je da tako ili slično govore i Juraga Oliver Krežović i ostali »lijepi« iz »Slabodne plavidbe«, koja je, kao i »Elektro-ugled« posebno uspješan šibenski kolektiv. Sad znamo dokle, i najvažniju formulu za uspješnost šibenskih poduzeća totalno odvojenosti od lokalnog šibenskog tržišta. Što je još važnije lokalnih foruma?

NEDJELJA

Ne mogu biti solidaran s kolegum Miroslavom Lazarškim, koga ljubljansku »Nezavisni dnevnik« tudi radi kritičnog dijela prijevare traži da je neosnovano prisao o djelovanju Sigurnosti u ovoj novinskoj kući ili plasirao demokraciju na nečovjekov način. Na Zapadu možete Reagana gadači iz protesta pomidorama, ali ako se kazali da je uzeo cent, onda to morale dokazati i na sudu!

PONEDJELJAK

Susreo sam Vladu Čoviću, vratio se, imao li bolje znake da će u šibenskom odjelu za rekreaciju knja »Montunga« i Košarkaškom klubu »Šibenka« opet krenuo na bolje.

VELIKI SITNIČAR

Kako se (efikasno) boriti protiv požara?

ZAJEDNIČKIM DINAROM DO USPJEŠNOG »VATROGASNOG OKLOPA«

O planovima se dosla govoriti, ali se još nije našlo za shodno da se napravi općinski plan zaštite od požara. Da bi se on mogao izraditi mora mu prethoditi procjena ugroženosti, koja predstavlja složeni dokument kojeg su do sada radile stručne institucije za zaštitu od požara za općine koje su prišle izradi tih i takvih planova. Cijena jednog takvog plana oko 200 do 500 milijardi starih dinara. Centar je preuzeo na sebe da o svom trošku i vlastitim stručnim pristupi izradi operativnog plana gašenje »plamenih jezika«.

Činjenica je da je Šibensko područje poharano požarom proteklih godina, da su velike površine ogoljene i da je nanesena velika materijalna šteta, cijelom društvu, uključujući i na drugu činjenicu koja govorila da u Centru za zaštitu od požara također postoje problemi jer sigurno je jedno da bi takve štete bile sprječene ili, a to ne ništa drugo, ono bar znatno smanjeno.

Premda riječima direktora Centra za zaštitu od požara Ante Bodula problemi su mnogo brojni, počevši od nedovoljnog prostora za obavljanje takve djelatnosti, međug broja zapošlenih, nedovoljne tehničke opremljenosti do veoma niskih osobnih dohotaka zapošlenih.

Najime, sam prostor ne zadovoljava potrebe postojećeg sastava. Objekat je mali sa nedostatkom prostora koji su neophodni za rad, a postojeća lokacija Vatrogasnog doma nije povoljna jer je neposredno uz cestu, a vozila su gotovo dano-nocno »zarobljena« između mora par kiranih automobilima Tehnika s kojim

raspolaže Centar zadovoljava potrebe gašenja požara ali nedostaje adekvatne opreme za interveniranje u situacijama kao što je, primjerice, prošlogodišnji požar u šibenskoj »Luči«.

Povodom tog odlukom Izvršnog vijeća Centar za zaštitu od požara je zadužen da pokupi uključiti radne organizacije kod kojih postoje potencijalne mogućnosti akcidentnih nezgoda u zajedničko finansiranje. Operativna služba broji svega 42 radnika koji rade u četiri smjene, a smjene su popunjene u cijelosti samo u toku ljeta kad radnici ne mogu konstituirati godišnje odmore. Tako profesionalnoj vatrogasnoj službi po sistematizaciji ne dostaje sedište vatrogasaca, a škоловanje brojice radnika finansira se iz vlastitog budžeta. To sa sobom povlači i druge nepozitivne posljedice, kao što su niski osobni dohotci koji su za 12 mjeseci prešle godine u prosjeku iznosili 2200 dinara.

Što se lične investicije one se finančiraju isključivo iz sredstava SIZ a za zaštitu od požara i veoma malih dohotaka. »Croat«, a investicije, kad se radi o nabavci opreme, su veoma velike, jer se zna da cijena jednog specijalnog vozila stoji između 500 i 700 stotina milijardi dinara.

O planovima se dosla govoriti, ali se još nije našlo za shodno da se napravi općinski plan zaštite od požara. Da bi se on mogao izraditi mora mu prethoditi procjena ugroženosti, koja predstavlja složeni dokument kojeg su do sada radile stručne institucije za zaštitu od požara za općine koje su prišle izradi tih i takvih planova. Cijena jednog takvog plana iznosi oko 200 do 500 milijardi starih dinara. Centar je preuzeo na sebe da o svom trošku i vlastitim stručnim pristupi izradi operativnog plana gašenja »plamenih jezika«.

Sve ove leske potezaju gradsku vatrogasce ali nisu ih spriječile da jedan od najstarijih objekata u gradu koji oni koriste ranije uključiti u vlastitim radom bez naknade čime je napravljena velika ušteda samom Centru i budžetu.

T. JUKIĆ

PRODAJE se -Flito- star 13 godina, cijena povoljna, prešao 80 000 kilometara. Informacije na telefon 28-489 od 15 do 18 sati. [1270]

TRAŽI se žena za čuvanje dvoje djece. Informacije na telefon 28-277. Zvatiti iza 18 sati. [1271]

PRODAJEM kauč u odličnom stanju. Cijena povoljna. Nazvati na telefon 24-185 svakog dana popodne. [1272]

POU sastav -Monaco- svira na zabavama uz najpovoljnije uvjete. Telefon: 28-875 i 28-077. [1273]

PRODAJE se -Jugoplastika 4,80- 1 -Tomas 4- duga orovina. Za informacije javiti se na telefon 33-828. [1274]

ČETVEROCLANA obitelj traži stan na godinu dana. Ozbiljne ponude na telefon 25-923. [1275]

PRODAJEM garazu na Subotičevcu. Telefon 22-589. [1276]

IZNAJMLJUJEM stan dvjema zaposlenim djevojkama. Za informacije javiti se na telefon 28-831. [1277]

MIJENJAM trošoban stan u društvenom vlasništvu. 11 kat, u centru grada za manji. Ponude pod brojem 1278.

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor od 20 do 80 četvornih metara, pogodno za sve djelatnosti. Telefon 25-882. [1278]

IZNAJMLJUJEM snbu sa kupatilom i posebnim ulazom. Za informacije nazvati na telefon 25-882. [1280]

FARMA LEC- Iz Vodice raspodaje svinje težine od 40 do 60 kilograma. Adresa: Proleterska 23, Vodice [1281]

PRODAJEM karamboliranu -Škodu 120 L. Cijena povoljna. Telefon 22-205. [1282]

CIJEPAM drva strojem. Obratiti se na telefon 28-753. [1283]

POVOLJNO prodajem -7-a stavu 12A- tip 1985 godine. Informacija na telefon 25-553 od 17 do 20 sati svakim radnim danom. [1284]

VOJNO lice sa porodicom traži dvosoban ili trošoban polunamješten stan, prednost Vidići. Javiti se na telefon 35-580 od 10 do 18 sati. [1285]

TRAZIM jednognban namješten stan ili garsonjeru. Telefon 21-188, zvati od 8 do 15 sati. [1286]

PRODAJE se pianino marke -Petrof- u vrlo dobrom stanju. Zainteresirani javiti se na telefon 23-250 iza 12 sati. [1287]

PRODAJEM dječja kolica talianske marke -Ciko-. Obratiti se na telefon 24-708. [1288]

PRODAJEM TV crno bijeli sa stabilizatorom. Cijena povoljna. Javiti se na telefon 28-888. [1289]

POSLOVNI prostor veličine 18 kvadratnih metara putno uređen prodajem. Cijena povoljna, pogodno za sve vrste djelatnosti. Informacije na telefon 28-303 III na adresu: Oktobarske revolucije 11c [1290]

OPEL KADET GL 1,3 S 75 KS. prodajem Godina proizvodnje 1988, prešao 33000 kilometara, petoro vrata, boja Jadran plava. Kupljen na konzignaciji. Kompletno otvuran i garažiran. Informacije na telefon 28-303. [1291]

TROCLANA obitelj traži stan. Informacije na telefon 22-801. [1292]

IZNAJMLJUJEM dvosoban namješten stan u Blačkoj ulici broj 3. [1293]

MS - MARKETING agencija posreduje kod kupnje i prodaje nekretnina i zamješene stanova. Adresa: Bratstva i jedinstva 13. Telefon 257-63. [1294]

PRODAJE se kuća i stan u centru grada. Telefon 257-63. [1295]

STRANI umirovljenik, prijevremena mirovinu, karakteran, ne puši, ne piće, bez obaveza, traži poznanslav ženske osobe sličnih osobina, starosti 40 do 50 godina. Moguć je brak, posao nije potreban, a život moguć i u inozemstvu. [1296]

PRODAJE se starija kuća u Jurasima, 700 četvornih metara s okućnicom. Obratiti se na telefon: 33-987.

PRODAJE se zemljište u predjelu Dubrave (Podlukovnik). Dozvoljena gradnja. Informacije na telefon: 33-887.

VODORAVNO: 1. Nenastanjeni otok u šibenskom arhipelagu 5. Dalmatinski otok čuvena po slapovima, 9. Žao, loš, 10. Fr muško име (kraljevi), Amer muško име, 12. Turističko mjesto na otoku Murteru, 13. Nedradena zamjenica, 15. Vrsta mirodije, 16. Kral za nad nolom, 17. Gutnjaj, 18. Vrsta (američke) kukavice, 21. Pribori za rad, 22. Vrsta biljke mesnatih listova (množ.), 24. Opaka, loša, 25. Zatvor, uze, 27. Automobilска oznaka za Sisak 28. Starogradska hrvatska zaborava u podzemnom svijetu, 30. Madarsko muško име, 32. Nosac (tur.), 34. Zemljanske mjere, 35. Vrsta složenog kom spoja, treslovinu, 36. Prikola Une, 37. Četvrtjak, 38. Raskošne sobe

OKOMITO: 1. Najveći otok u Kornatima, 2. Iznos na koji glasi i u kojem se emitira efektivna valuta neke zemlje, 3. Njemački filozof (Immanuel), 4. Vrsta peršina, 5. Premjerena ločka na zemljisku, 6. Oštreljiti, minirati, 7. Sredstvo protiv malarije (množ.), 8. Ubójice iz zasjede, asasini, 10. Automobilска oznaka za Leskovac, 12. Mjesto u zagorskome dijelu šibenske općine, 14. Kral za konjsku snagu, 15. Fakin, derle (prov.), 20. Vrsta drveća, raste uz riječne tokove, 22. Pripadnik starogermačkog naroda, 23. Mjesto nedaleko od Šibenika (na Proklipiju), 24. Žensko име, 26. Sportske novosti (kralj), 27. Raskocan (turski) dvorac, 28. Muslimansko име (Hajdar), 31. Veliko jezero u Africi, 33. Kem znak za Indij, 36. Dio ljudskog tijela, ekstremitet

LJ. JELOVČIĆ

CETVRTAK

9.00 - 12.00 Jezamni program, 12.00 Vjesni, 12.05 - 14.00 Privatno otv., 14.00 Vjesni, 14.04 Hrv. jedna, 14.30 - 15.00 Dalmatiste klape (djelatnost načelnika), 15.00 - 15.30 Dnevne novosti Radio Zagreba, 16.00 Dnevni, 16.45 Zagora, 18.30 Vjesni, 18.59 Odjava programa

PETAK

9.00 - 12.00 Jezamni program, 12.00 Vjesni, 12.05 - 14.00 Privatno otv., 14.00 Vjesni, 14.05 Hrv. jedna, 14.30 - 15.00 Rock almanah, 15.00 - 15.30 Dnevne novosti Radio Zagreba, 16.00 Dnevni, 16.45 Utorkom na abici, 18.30 Vjesni, 18.59 Odjava programa

SUBOTA

9.00 - 12.00 Jezamni program, 12.00 Vjesni, 12.05 - 14.00 Strogo poujedjuc, 14.00 Vjesni, 14.05 Hrv. jedna, 14.30 - 15.00 Glazbeni parcer, 15.00 - 15.30 Dnevne novosti Radio Zagreba

IZ MATIČNOG UREDA

RODENI

DORILI KĆERKU: Petar i Jeka Drča, Boris i Jadranka Lapov, Ante Gulin i Zrinka Topic, Mile i Nedra Baran, Ivica i Smiljanja Bareša, Boris i Rajna Dragovic, Jotka i Vlasta Perica

DORILI SINU: Branko i Mirjana Širko, Zdravko i Diana Lemac, Radoslav Dragović i Dušanka Dragović, Živko i Danica Mrčela, Jovan i Mirjana Marketić, Mara Mađar Ivan i Dražena Tepić, Zoran i Divna Alinić

VJENČANI

Nada Copić i Mladen Bakula, Mirjam Šalai i Zoran Škugor, Milena Freć i Mile Vukorepa, Vedrana Turtinov i Milenko Mrvica, Branka Gulin i Nenad Čala, Sanja Ladeka i Dražen Plenča

UMRIJU

Roko Grbelja [82], Ivanka Čoga [84], Nikola Radunica [82], Milica Ljuba [78], Ravnica Gulin [88], Ante Gulin [78], Sime Čubrina [84], Vasilija Damjanic [84], Zorka Baljkas [82], Senka Bura [57], Ivan Burazer [83], Ante Baković [88], Nikola Alduk [87], Divna Aralica [73], Stefanića Čeko [53], Vojna Lešo [87]

Filijala Šibenik

ORGANIZIRA SKI WEEKENDE ČETVRTAK – NEDJELJA

– 3 POLUPANSIONA U HOTELIMA NA IGMANU, BJELAŠNICI, JAHORINI

– PRIJEVOZ AUTOBUSIMA IZ ŠIBENIKA

– ORGANIZACIJA, VODSTVO

Informacije i prijave, »DALMACIJATURIST« Šibenik, Trg Republike 4, telefoni 23-580, 23-590.

Pripremeni organ -Revije- Šibenik raspisuje

NATJEĆAJ

za izbor i imenovanje

DIREKTORA PODUZEĆA

Za direktora Poduzeća može biti imenovana osoba koja osim općih ispunjava i ove uvjetne

– VII ili VI stupanj stručne spreme ekonomskog ili tehničkog smjera

– 5 godina radnog iskustva na rukovodeciim položajima

– da nema zapreka iz člana 58 Zakona o poduzećima

Natjecaj je otvoren 15 dana

Prijave s dokazima o ispunjavanju uvjeta iz natjecaja dostaviti na adresu Društveno poduzeće -Revije- Modra konfekcija Šibenik (za Natjecajnu komisiju)

U SJEĆANJE

Dana 1. veljače 1990. godine našrjeva se pet ljuđnih i bolnih godina od smrti naše drage i nikad prežaljene supruge, majke, kćerke i sestre

EMANUELE ŽIVKOVIĆ

1. 2. 1945. – 1. 2. 1990.

S ljubavlju, ponosom i lugom vječno čuvati uspomenu na tebe i tvog dragi, plemeniti i nazaborenli lik.

Tvoji najmiliji [140]

Kazivanje Krešimira Crnogace

NE POČINJI ONO ŠTO NISI KADAR DOVESTI DO KRAJA

Znale, što ču vam reći. Cilav život sam radija, od mladih dana bio prisutan u sportu i kulturnom ovog grada, jer ne treba zaboraviti da su Šibenčani oduviti bili entuzijasti za sport i kulturu, ali sam to smatra normalnim i ne posebno izuzetnim. Nisam ja od onih što volju hvale i pohvale, tapšanje po ramenu i slično. Ono što je bilo, bilo je. Čovik se po meni misli po onome što je učinio i što je ostalo iza njega, a ne po onome što govor. I tako možem da se ovo smatra samo kao kazivanje, moje videće prošlosti vremenima i onoga što je prošlo, a nikako kao samohvala i samoreklama. Ja sam uvik voljio stromnosti i radništvo. Tako sam se ponosio u redu, tako sam radio i u svim aktivnostima koje se nazivaju slobodnim i za koje je čovik vezan jednom velikom i bezgraničnom ljubavlji. Jer kad je u pitanju takva aktivnost onda nema stopanje vremena, određivanja — ja ču raditi toliko i toliko. Tome se moraš prideti ciljem ili mistu. Ne počinji ono što nisi kadar dovesti do kraja. Da nisam tako shvalio sve to i tako, a kako bi moga napred. Jer se mogu 80, ja sam vam 10 godište, znate, prosvjeda sam 150 i više godina. Kako 150? Pa, lipo. Najpre 55 godina aktivnosti u »Kolu«, a onda 30 godina u šibenskoj glazbi, 5 godina u »Partizanu«, 6, a sva skupa 9, godina, kao član Prosvjetnog sabora Hrvatske, 6 godina u Veslačkom klubu »Krk«, tri godine u izviđaču, i na kraju puni 40 godina radnog staža. Sad računajte. I za sve je to tribalo iznaci slobodno vreme i ne biti samo fizički prisutan tamo.

»Kolo« je oduvuk bilo ponos Šibenika

Onda ču vam još reći da sam od svoga toga najviše bio vezan za »Kolo«. Još sam i dan danas, iako više nisam aktivan, to je razumljivo s obzirom na moja godina i moje zdravje, ja li. Sto je »Kolo« za jednog Šibenčanina, za jedan Šibenik, ma, ne samo za Šibenik — za ciju zemlju, za Evropu, to ne treba govoriti. »Kolo« je oduvuk bilo ponos Šibenika i svakog građanina, ambasador naše zemlje i kulture. Di god smo dolazili i di god smo bili dočekivani, smo dočekivani. Kaže da je to bilo njihovi, na pljeskom. Godine 1950. smo ono dočekivali prvo mjesto u Beogradu, bili smo najbolji u Jugoslaviji od svih zborova, ja sam tada bio u žiriju, predsjednik od žirija je izabran i rekao: znate što ču vam reći, »Kolo« je najbolje, nije imalo takmaca, a ko je drugi, treći i četvrti, to imamo još vidjeti. Onda oni odlazak u Albuju 1946 godine kad smo dobili telegram da će nas na aerodromu dočekati sam Enver Hodža. Isto je to razumjivo. Odmah smo se kaškali, Poljske, Čehoslovačku, Mađarsku, da sve nismo bili. I u tom poretnim danima, kad je »Kolo« dobio puni zemah, poslin nastup, di bili da bili, zapravljene naše partizanske pisme. Niko se tome nije mogao odupriti, svu su to prihvatali s dušom i pivali su s nama. A u »Kolu«, zbor je brojio 100 i više ljudi, puno nacija, ko je gleda politički i te stvari, bili smo kaškali rođeni, svi ka jedan.

Mnogi roditelji nisu puštali djecu

I to od Šibenčana ko je imala sluhu i ko je zna što je pisma nije proša kroz »Kolo«. Malo ih je, ja mislim da ih i nema. Tu su školu prošli i oni koji su kasnije postali veliki — obra brata Vukova, pa oni Đedić što žive u Zagrebu, onda malo Pantera i to sve ne. A dirigenti što su radili u »Kolu« bili su poznati i svjetski priznati ljudi. Santmelo, Pihl, onda Dantek, pa profesor Adamček, onda na Muzičkom fakultetu u Zagrebu, zatim kratko vreme Flapandopulo, onda malo Nakića i svemu toma ima »Kolo« zahvaljujući svoje visoko mjesto među društvinama takvog tipa. Jer se vodilo računa o svemu, o kadrovima najviše. A to nije bio lak posao

mogu vam reći. Zbor je trebalo pomladivati, obnavljati. Ako je pjevac bio dobar tribalj, je ići kući kod njega, razgovarati. Doktor Smolčić, znate doktora Smolčića, ima je ženu, bila je opoma pjevačica, u to vreme nije nigdje privala, zvala se... mislim da se zvala Marta, mista za dobre soprance uvik je bilo, e, tribalo je ići tamo i reći sve što je i kako je. Onda mnogi roditelji nisu puštali djecu za ići s nama na turneje, ne putovanja. Posebno su ženska dica bila u pitanju. Ja sam se ženom iša kod takvi za ubjedjivači. — Ja ti jemčim da joj diktira jedna z glave neće pasti, govorio sam otima. I sve je uvik bilo u redu i kako triba. Na putovanjima, u hotelima di smo spavati, a imali smo uvik mogu vam reći prvorazredan umjetnik i prihvatanje, već u 8 sati uvečer poštarim čovika i kažem: Vodi računa da sve bude u redu, da se niko ne mila s mikom. Kad on završava, onda sam ja preuzima dužnost. Tako je tribalo biti, nije smilo prokokati povjerenje roditelja, odgojaji smo omogućili u jednom radnom i poštenom duhu.

Ajde u Mate Paića da ti dade novce

A kad sam počeo u »Kolu«? Davno. Tome je 64 godine već 1926. na 15 III. Šicen se kaže da je bio danas, kaže da se to mora zaboraviti. Prije nego sam uša u Društvo, učija sam mire, učija pjevanje. U mlađoj školi od pokojnog Žepina Ivo, dirigenta u šibenskoj glazbi. U dva tri puta i 50 nes mlađi bilo. I prije toga smo se gurali, iši tamo di su »Kolac« priveli. Kad Gotovac dočekao, iši smo u Vice Mikulandre, gospodnicu, privat. A moja generacija je bila, bilo nas je dosta Milan Baranović, Krste Đeric, Belamarčić Duro, ženice mu mrljavice, mrljavice i slabice, pa onda Šekulić stari Kike, Marijan Belamarčić, danas dirigent od »Penzionera«, Šime Škarica, poslik bio oficir, iši u policijsku školu, umra u Zagrebu, onda Joso Vuković. Pa jo Zorić je uša nešto ranije, ni on ne piva vec par godine. A stari učkaši još prije su bili: Šale Gojanović i braća mu Žarko, Babe što radija u »Lukru« Doktor Vice Ilijadica, on je osnova »Kola«, uza njega bila i njegov brat Šime, onda Zaja Krste, onda Mate Paić što je bio direktor od gradskog »Stedionice« — bili su to ujedno i dobrovotori, finansijski su potpomožigli »Kolo«. Kad je to tribalo, onda Krstić Žaja kaže: Ajde održi u Mate Paića da ti dade novce. Onda je tu bija i jedan Rakamarčić, akademski umjetnik, koji je takođe pomagao. Isto kao i drugi očevi Šibenčani, mogući najviše. Poslije rata bilo je lakše što se ticalo novca. Onda je to vec bilo organizirano. A u »Kolu« je uvik bilo dobiti pivača Drago Čala, Jurić Drago, Livaković Mile, bila je drugi bas, na Gonci staja, imali smo uvik dobre base i fine tenore.

Reda je uvik tribalo biti

Ved sam kaza da sam se gura svugdi. Tijekom pomoci vano i tamo. Sa 15-16 godina, i prije, upakljuju mi u srce glazba i »Kolo«. — Barba Šime, pita sam Šime Ilijadiku, braća od doktora Vice, zašto ne bi organizirali plesne večernice za omladinu nediljom i subotom. On se složio. I tako smo imali svoje plesove. A kad smo dobili prostorije, znate da su nam sada prostorije, dali kod sv. Franje, bila je to ustvari jedna srušena kuća, pa su naša dva tri pivača zidara uzele to u svoje ruke, tako da je napravljena lipa sala, prostor za upravu i biljar. Pa smo potom organizirali seljice — lamburašku, dramski, baletsku i folklornu. Folklor se dugo drža u Žajevisu, u prostoru što ga drža oni imaju pravosavljeni. Od tih 55 godina sprovedenih u »Kolu«, bila je sam predsjednik i tajnik 19-20 godina. Iako u knjizi od profesora Livakovića, ma ne činim ja od toga p. oblast, knjiga je lipa i korisna za sve, stoji samo 10 godina. No, nije važan broj godina, nego ono što je čovik radio, je li. Uz me je dosta

dugo radio Pera Zlatoper ka tajnik Društva i bio je puno agilan. Reka san da smo puno radili na obnavljanju i pomladivanju zbara. Iši smo u gimnaziju dok je Zorić bio direktor, kasnije Livaković, i tražili mlade talente. Ništa se nije smilo prepustiti slučaju. A uvezće u osam manje kvarat prodi Poljanom i kalašlom, ako tamo budi koji je pjevac prije je bio u prostoriji nego ja. Zakašnjavati na probe i nastupe nije se smilo. Reda je uvik trebalo biti.

Velio sam kulturno i fino...

U svoje vreme sam održao na sve utakmice, »Osavit« je zna tuci i »Gradanskog« u Zagrebu, društvo sam se naučio u najboljem igračima, ali kad su se počeli na utakmice na tuci, činili nerede i nekulturno se ponašali, zasluži više rata. Jer sam volio samo kulturno i fino. Tako sam nastoja i radim s omiljenom. I svugdi di sam bio.

I sto je od svega ostalo danas? Puno toga. Za sjećanje dakako. Sve mi nikako prošlo brzo ka vitar. Ali ostale su drage uspomene — slike sa putovanja, mnoge diplome i plakete. Evo, ode su, samo tri diplome od »Kola«, pa od Prosvjetnog sabora Hrvatske 1952 godine i Kulturno-prosvjetnog sabora Hrvatske kasnije, onda meni najdraže priznanje — Orden rada sa zlatnim vijencem kojim me odlukova pokojni Predsjednik Tito 1979 godine, zatim... Ostalo je puno toga, zar ne?

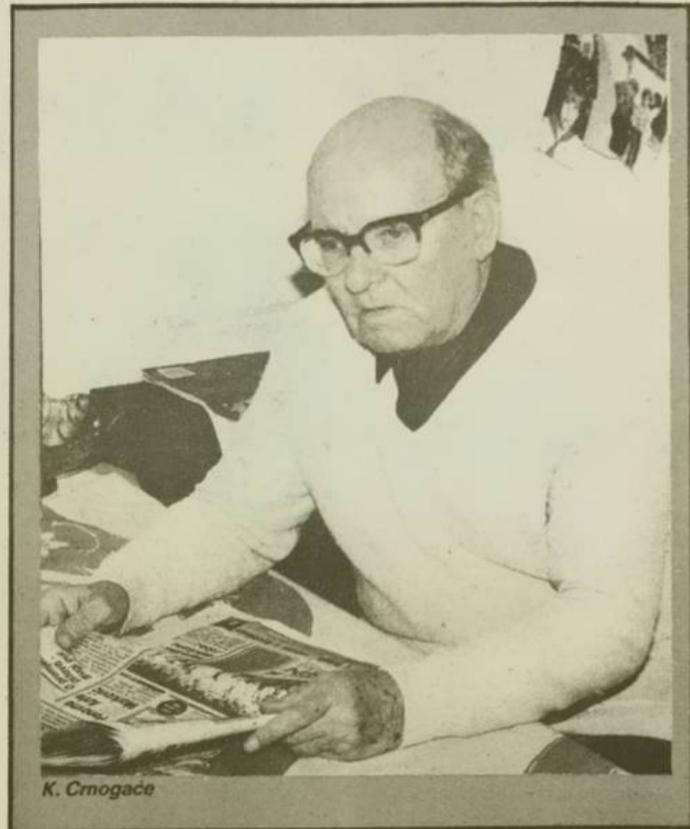
Marko, patrola ti bacila čaću

A mi Crnogacići smo jedno pleme u Šibeniku. Kuće su nam bile ispod Nove tržnice, vidu se još one dve kuće srušene bombardom koje su nam nacionalizirali. Moj otac je bio Marko Crnogacić zvan Burača. Bio je jedan od najvećih ljudi u Šibeniku u to vrijeme. Karate od 10 mira vina koji je bio na taknjima, on ga digne i kaže: Minjam tak. Radija je svasta, dosta se travlja trgovinom, prodajom agena najviše. Dida moče bila poljoprivredni, nalazišta po 80 mira vina. U tamniji nasi bilo petero — ja, brat koji je iša u Ameriku, tamo je i umrlo, i sestra Darinka, mater i čaća. Za talijanske očušnjake, njihova patrola prolazila upravo kraj naše kuće, dida mi sija isprid, igra se s jednim malim djetetom i nasmija se, oni iz patrole mislili da se smijem njima, pridru i smire ga nogom, stari pane i udre glavom o zemlju, poteče krv.

Neko vidja i poleži k caci, on taman bi je kod Gazara, tamo di je preparandija: Marko, patrola ti bacila čaću. On poleži za patrolom, stigne i kod kuće od »Radija«, i pribije do jednoga. Kad čuči druge Talijane, on Andrijaša im bila centralni, posljulj pojavljivanje, uvale čaću i s njim na brod za Anconu. Tamo je i završio, nikad ga više nismo vidili. Davor, sin mi, iša za voditi, ko zna di su ga bacili.

Koliko sam samo ljudi zaposlio

Poslin završene pučke škole, to vam je bilo ka danas osnovna, ma i jača, iša sam učim trgovacki zanal — u većem trgovacku školu što je drža caca od lave Brešana, ovog rušeg profesora i književnika. Kad sam to završio, onda sam se zaposlio kod

Dethnovice u knjižaru, a zatim sam otvoren vlastitu knjižaru, to bilo tamo di je danas »Partizan«, bunga od one beogradske konfekcije, i drža je puni 10 godina. Kad svršiša rat, zovu me drugovi iz Opcine i velu: Cui mi mislimo da ti trebaš ići za direktora od ovog novog gradevinskog poduzeća i pila-

ja velim, u redu, nisam direktija ni mogu reci, je li, i tako postanem direktor. Ovaki kakav sam, agilan i uvik u potretu, iša sam u predsjedništvo vlade da mi odobri više gradevinskog materijala, pa su mi oni dali dozvolu za 2000 balvana što je bilo potrebno ljudima kojima je rat održao kuću Postin roga sam iša u poduzeće »Koral« za personalnog, a poslije toga su mi iz komiteta kazali da sam potreban u općini i to na mjestu načelnika općice uprave. Nakon toga više nisam minje firmu i otalem sam otise u penziju. Posla je bilo dosta, dabolje da je bilo, ali i reda je trebalo biti. Oni koji su kasnili, nisu marili za posal i te stvari, nisu dobro prolazili kod mene. Izradila sam veliki grafikon koji je bio istaknut na zidu i di se moglo viditi izvršenje svih rješenja i drugi akata. Tu se moglo viditi kad je ko dobija koji predmet i kad je riješio. Nije se mogao niti smio čekati mesecima na taknjari, dani su bili u pitanju. Osim toga, trebalo je pripremiti materijal za 140 odbornika, valjalo je voditi računa o radu, imovini, općim akcima. Koliko li sam samo ljudi zapošlja i stanova počinjao kroz to vreme, moj božje. Ali bilo, pa prošlo, ka i sve drugo, je

Ništa ti nije zadano unaprijed

I pored svi aktivnosti koje sam već spojenja, sve druge plesove sam i zabave volio. I nisam iša samo na one naše u vjenčićima, već i druge, oni veliki što se održava u »Krk« i na drugim mjestima. 1938. godine sam iša u Partiju pa ka komunista i čovjek koji je volja pravdu i invoku zemlju kupi robu, kupi hrani, solde poslovnu, i dalje i Dubravu i dalje di su bili partizani. Bilo opasno, ali i sruko u isto vrijeme, znate kako to ide. Čovjek ne bi bila čovjek kad bi ostaša samo na onom osnovnom, kad bi samo i pro, i svaku učinio za se i za druge. To je moje svihvacanje i to sam uvik nastoja prenijeti na druge. Na sin, koji je danas doktor, i crkvi, suca oče u Šibeniku. Odooj je od goj, a život more biti ovaki i onaki. Ništa u tu nije zadano unaprijed.

A danas? Trenutno? Eto, bio sam u tom Odrohu za proslavu »Kola«, i to me veselilo, čovjeku je uvik draga da ga se sjete, lako na aktivnosti i ono što bi čovjek tijaj želja utječe puno stvari, zdravlje u prvom redu. A ja sam iša puno toga što ne volja. Te intarkti, jedan, pa drugi, kom jedne, pa druge noge. I to skoro na istom mjestu — u čicitu, onda trombozu jednog oka. Ne smim se kupati, ne smim na sunce, hladnoću posebno na trpin, i to zna što više smim, a što ne smim. Ponекад odem da pijem, kadkad da prostorija od Drustva — ma, lipo mi je i u kući, sa uspomenama i svim onim što sam proša, zatim ne Narocito kad tako mora biti, a mora.

Pribjeložio ŽIVKO ŠARIĆ

Serenada »pod prozorom svoje drage«

Glasba, posebno vokalna, stalni je pratilac života naroda pa je razumljivo da sudržajni život utječe i na bogatje glazbenog života.

Burni razvoj koji je Sibenik doživljavao u 18. stoljeću, posebno pred kraj stoljeća, rezultirao je i pojavom prvih organiziranih glazbenih društava, pjevačkih i instrumentalnih grupa i sastava, najprije u okviru crkvenih bratovština, za potrebe crkvenih obreda (misa, Gospina plaća, procesija za Tijelova i Velikog petka), potom javnih, prvenstveno političkim manifestacijama, zatim kulturnih i sportskih (sletovi) priredbi. Vrijeme je to kad se u Sibeniku organizirano pjeva i svira i pri ukopima na svadbama pa i u serenada.

Nakon više do stotinu godina relativnog kulturnog zališja, pa i glazbenog, u Sibeniku je grupa građana 5. svibnja 1848. godine osnovala narodnu glazbu.

Sibenska narodna glazba najstarija je glazbena institucija u Sibeniku i ujedno jedno od najstarijih glazbenih društava u Hrvatskoj. A da je u Sibeniku i prije 1848. godine bilo glazbara i glazbi svjedoči činjenica da su glazbari koji su 5. svibnja 1848. godine stupili u Šibensku narodnu glazbu bili izuzeni glazbari, a i dosta njih ostaneli ljudi na izoskudnima podatakom a i onih kojih se ima, ponašaju glazba s obzirom na to da su autonomaši držali općinu u svojim rukama, vjerojatno je pripadala autonomašima.

Glazba je davaala dva koncerta mjesечно, a prednivala je i sudjelovala na plesovima i sprovodima.

Koliko je društveni i glazbeni život u to vrijeme bio intenzivan govor i podatak da je Sibenik gotovo u kontinuitetu od prve polovine devetnaestog stoljeća imao u isto vrijeme dva pa i više duhačkih orkestara a pred kraj stoljeća i u dvadesetom stoljeću i više instrumentalnih sastava, orkestara, a između dva rata i Filharmoniju, odnosno simfonijski orkestar.

Svoj kulturni uspon doživljava Sibenik u zadnja trećina devetnaestog stoljeća, nakon što su -namndnici-, izvojevali pobjedu i nova narodna općinska uprava (od 15. siječnja 1873.) omogućila i gospodarski uspon Sibeniku. U to vrijeme pada izgradnja operativne mreže vodovoda, Sibenik dobiva železnicu elektriku, osniva se prvo parobrodarsko društvo i podiže prva veća tvornica (Sufid) a i poljoprivredu, u prvom redu vinogradarstvo, doživljava potkraj stoljeća procvat još 1868. godine osniva se Narodna slavjanska čitaonica, klub narodnog pokreta i sastajalište svega što je zadnjeno namndnim duhom 1863. pokrenula je Inicijativa građana, predvodena imućnjim posjednicima, za izgradnju nove kazališne zgrade, koja je i izgrađena i svetano otvorena 28. siječnja 1870. godine, već i lepša od svih dotada izgrađenih kazališnih zgrada u Hrvatskoj.

Nova kazališna zgrada postala je vrlo brzo središte kulturnog života i znalo je prdonijela intenziviranju kulturnog i glazbenog života Sibenika posebno scenskog i vokalno-instrumentalnog. Pred kraj stoljeća osniva se i nekoliko kulturno-pravosudnih društava, ustanovljuje okružni sud i ostvara gradsko bolnica (1883.), zatim

gradanska škola, nekoliko novih osnovnih škola, a u početku 20. stoljeća otvorena je i viša gimnazija, osnovana likskara i razvila se izdavačka djelatnost.

Za glazbeni život Sibenika, posebno vokalnu glazbu, od izuzetnog je značenja osnivanje pjevačkog zborova - Hrvatskog muzičkog društva - Kola - (1889.), koje s manjim prekidima za I i II svjetskog rata djeluje već dvadeset godina i stalno je u samom

vrhu amaterskog zborovskog pjevanja u Hrvatskoj pa i Jugoslaviji. -Kola- je zaista najveća glazbena i kulturna vrijednost Sibenika.

Smisao Šibenčana za pjevanjem najviše se očituje upravo u mješovitom zboru -Kola-, u kojem je kroz 90 godina bilo članova iz gotovo svake sibenske obitelji, a nije rijedak primjer da su i titave sibenske obitelji prodefilirale kroz -Kolu-

Pored -Kola- u Sibeniku je u dvadesetom stoljeću bilo i više drugih, istina manje zapoženih ali ipak uspješnih pjevačkih zborova. Gotovo da i nema Šibenčanina koji svoj urođeni smisao i dobar glas nije aktivirao ili u brojnim zborovima (crkvenim, školskim, u kulturno-umjetničkim društvima) ili u klupama ili pak s prijateljima u serenadama -pod prozornim svoje drage-

Istisu se već u prvoj polovini dvadesetog stoljeća i pojedinci izuzetno obdareni lijepim glasom kao solisti u pjevačkim zborovima i na pozornicama i glazbeno-scenskim djelima (opera, opereta).

(Nastavlja se)
IVO LIVAKOVIC

VICE ILJADICA

OGLED

ASOCIJACIJE KOJIMA NEMA KRAJA

Što za građane Sibenika u njihovim -mentalnim mapama-. Znači povjesna jezgra grada? Uz prostor unutar nekadašnjih zidina vežu se mnogobrojne asocijacije kojima nema kraja. Od toga da je riječ o značajnoj arhitektonskoj cjelini, o važnom spomeniklu kulture pa do skoro individualnih asocijacija o kantunima, skalinama i sličnome.

Kulturološki je vrlo zanimljivo da se upravo taj prostor naziva -gradom-. Nije slučajno da se uzreće -Idemo u grad- prenos sa koljena na koljeno, a kad se to kaže zna se na što se misli. Ne može se reći da Šubićevac ili Baldečki da se ne nabraja dalje nisu dio grada i samim tim gradom. Ali kada stanovnici tog predjela kažu da -Idu u grad- zna se da neće otići bilo gdje nego upravo u povjesnu jezgru.

Da li to znači da stanovnici Sibenika izvan povjesne jezgre pristaju svog stalnog stanovanja doživljavaju nešto kao -ne grad-. Slikom tvrdnjom teško se je složiti i što bi htio ustrajati u obrani takvog stava ne bi imao mnogo sanja na uspjeh. To što se upravo povjesna jezgra a ne neki drugi dio grada, naziva -gradom-. Ima više objašnjenja, a mi predlažemo taj koja nam se čini najrelevantnijima.

Prvo, postoje riječi koje vremenom preostaju svoje povijesno značenje i postaju se koriste da bi označile nešto drugo, kao što je u ovom slučaju. Naime, nije grad to koristi kako bi grad mo-

gli razlikovati od sela. Npr. kada stanovnik iz nekog okolnog sela ide u Sibenik i kada kaže da ide u grad to znači da misli na Sibenik u cjelini. To nije isto kao kada neki stanovnik Šibenika kaže da -ide u grad- jer on ide u povjesnu jezgru Sibenika, i time zeli naglasiti da ide upravo tam, a ne u neki drugi dio Šibenika. Razlog tome se kreće u činjenici što se Šibenik štovi izvan povjesne jezgre, kuto se izvan -grada-. S tog aspekta povjesna jezgra je ostala ona što je -grad-, a ono izvan nije se naravljalo na -grad-.

Dругi razlog ovakvom korištenju riječi -grad- najvjerojatnije proizlazi iz potrebe da se naglaši različitošć prostora u odnosu na druge dijelove grada, što je posljedica kritike egalitarnog člananja grada. Time se želi naglasiti da svi dijelovi Šibenika nisu -jednaki-, niti da imaju isto značenje.

Na kraju, kao treći razlog se nameće misao da se na taj način indirektno upućuje kritika razvoju grada u novije vrijeme a naročito u posljednjih izgradnji. Nije riječ o specifičnosti samo Šibenika, jer je tim problemom pogodeno mnóstvo gradova. Pred pitanjem što učiniti s gradom u budućnosti nemali je broj onih koji se okreću povjesnim jezgrama kao prostorima istarskog grada, a primanje povijesne jezgre kao nagrade u jeziku Šibenčana se izdržalo do danas.

I. POLJIČAK

In memoriam

SAMOZATAJNI STVARALAC

VITOMIR PERČIN

Brojni sibenski građani zaleteni su prviog tijedna neočekivanim gubitkom svog poznatog i omiljenog suradnika, a ponosno na koji su protili tokove suvremenog likovnog života novog načina prednjeblja. Ova zaista neprimjerenog kvalitetno izvrstanja djelatnost ostala je još ukrštenju gubitkom jedne autentične autorske i kritičarske osobnosti.

Vitomir Perčin, slikar, nije se često samostalno predstavljao javnosti, možda prvi put u vlastitoj vještici auto-kritičnosti. Ipak, poslednjih desetljeća nije bilo kolektivne izložbe sibenskih likovnih umjetnika bez njegovog sudjelovanja. Vrlo snažan bio je i njegov ilkovog pedagoškog rad za koji je dobio niz vlasnih javnih priznanja. Suradivan je u brojnim stručnjkim publikacijama, a posebno je njegov dužinski u kulturnoj rubriki -Sibenskog lista-

Humanistički svjetosavski, izuzetno eruditija, blaga i neovoljnost narav odrediti su ga prema ljudima Dragocjenošt i ostaknutih ukoba, na žalost, uočimo tek posto ih izgubimo.

Savsim je sigurno da će nam još dugi u sljećanju ostati njezini lik uz čiju sru pomor, svaki koji smu ga poznati, takođe podnosiće sve grubosti, trivialnosti i epuriranosti slike i

PAVLE ROČA

1. 2. 1990.

Cetvrtak**PRVI PROGRAM**

- 8.20 TV-kalendar
8.30 •Mladi i legendi• - emisija za djecu (5/7)

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

- 9.00 Budite se o nama
9.05 Knjiga za danas
9.10 Priroda okovana ledom
9.30 TV galerija: Dvorci Hrvatskog Zagorja

10.00 Tajanstveni otok: VIII epizoda

10.30 Vijesti

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

10.35 Blutones: VIII epizoda

11.00 Njemački jezik: Alles Gute, 3

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

11.30 Veliči Vranac

12.00 A je to, crani film

12.05 Putopis: Afrika, 4

12.35 Vijesti

12.40 •Bažje o zahabljenu sobotili
kuvu• - američki igrani film**ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM**

14.30 Pregled programa

14.35 Vijesti

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

17.00 Dnevnik I

17.20 Obrazovna emisija

17.30 •Mladi i legendi• - serija za djecu (3/7)

18.20 Brojke i slova

18.40 Crani film

18.45 Dokumentarni program

18.15 Male tajne velikih majstora ku-
hinje

18.20 Crani film

19.27 Vodarac

19.30 Dnevnik II

19.55 Sport danas

20.00 •Panorama• - politički maga-
zin

21.05 Krvskoteka

22.00 Dnevnik III

22.40 Vijesti na engleskom jeziku

ZOC I DAN

- Crni guia

- Poslov u pomoći - serijski
film

- Hitchcock vam predstavlja

DUGI PROGRAM

17.45 Vijesti

17.50 TV-kalendar

18.00 Zagrebačka panorama

18.20 Regionalni program Delmacija

19.27 Vodarac

19.30 Dnevnik

19.55 Pratice za laku noć

20.00 •Za sada bez pravog naslova•
- domaći igrani film**ZA SADA BEZ DOBROG NA-
SLOVA - domaći igrani film**

U jednom gradu na Kosovu na nepristupač-
nim predjelima živi Alberto Nedra - Stari
Mafijaš. I da se došao bori da spasio Mijo
koji mu redovito nem predstavlja obuzdano
čuđušu one mračne mafije.

Film je iznajmljen 1988 godine te da se dojavio
i na Festivalu u Puli, a o njegovim problemima govo-
ri i film koga potpisuje režiser Zdravko Dragojević koji je iste godine predstavljen pod
stoga publiku.

Srpski Karanović režiser je iz prenata pre-
že generacije radi režire, a specijalno na
ime njegova Karanovića Petnjic venac. Mijo poli-
ča grčevca. Način između i telezija je da
putači novčići počinje počinjati čitam u
čitam.

Đura Živković film čuđi se da je bio ronjan
u regionalnom Srednjem Karanoviću. Čitam
njegova razgovarački i režišerski

čitam.

21.30 TV-MIX

21.45 TV-životica

21.55 ZBOG LIZ PROGRAMA OSTALIH
TV STANICA

22.40 PE u umjetničkom izdanju (2)

slabodan, snimka

23.45 Odjava programa

2. 2. 1990.

petak**PRVI PROGRAM**

8.20 TV-kalendar

8.30 •Šaram, baremo• - emisija za

djecu TV Skopje (5/8)

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

9.00 Budite se o nama

9.05 Sport se dobro jutro

9.10 Ma-Man i gospodari svemira-

- crni film

9.30 Predajno graditeljstvo: Posav-
ska-pukupata arhitektura u dr-
žavi

10.00 Tajanstveni otok: II epizoda

10.30 Vijesti

10.35 Koncert

10.50 A je to, crni film

11.00 Njemački jezik: Alles Gute 4

ZIMSKI ŠKOLSKI PROGRAM

12.35 Vijesti

12.40 PROPUSTILI STE - POGLEDAJTE

13.15 KRVSKOTEKA, repriza

14.30 Pregled programa

14.35 Vijesti

14.45 NOC I DAN (repriza)

17.00 Dnevnik I

17.20 Obrazovna emisija

17.30 •Šaram, baremo• - emisija za

djecu TV Skopje (5/8)

18.20 Brojke i slova

18.40 Crni film

18.45 Muppet Show (5/26)

- 18.27 Vodarac
18.30 Dnevnik II
18.35 Sport danas
20.00 •Zabava u Los Angelesu• - sl-
obodni film (10/20)

ZAKON U LOS ANGELESU -
serijski film
10. nastavak:

Tony Čaristič nije je proveren u sveti
McKenzii Brackman, mada nije pao u ko-
municu odgovorne po temi, nemačka mafija
je učinila da ga učini bez vlasti.

Jednost je rečeno u kiju bio preveo po re-
či Tony pretkorak slobodno mafija i pao na dojedno

je moguće da Čaristič postane i predstavnik

čuđi učinak u kojem je Čaristič učinio

UZ RUB PO RUBU

GOJISLAV KRNIĆ

ZAGLEDAVANJE U DOMICILNI TISAK

Ma kud je baš mene izabroa da ovako „ushtao“!

AFORIZMI

ČEŠLJANJE JEZIKA

Idejna država - zdravi u bolnicama, pametni u ludnicama, nevin u zatvorima, moralni u javnim kućama.

Ne pokazuju te lako otvoreno koliko volite svoju zemlju, nju je zhog loga pomačo stid.

Uzalud je očekivati da stvar presljeku oni kolima je pala slike u med.

Pada snijeg, ali nismo s njim suglasni, jer neravnomjerno pada po republikama i pokrajinama.

Kaže da je internacionalist. Mogao bi da pripada svakom narodu osim svom.

Ima raslijanih komunista: stednom knjižicom masu pred komitetom, a partiskom pred bankom.

Zaboravimo svoju mračnu prošlost. To će sutra uređiti i nasa unucad.

Opošno je kad se od policije traži veće zatvaranje na radnom mjestu.

SULFERIN

IZBIJ MU TO „PRIVATNO OKO“!

ČLANOVI PREDSEDNIŠTVA SSRN ŠIBENIK

TUP!

RADIO ŠIBENIK

NADAREVIC

ČOVJEĆE (NE) LJUTI SE

ZA UTAKMICU JE POTREBNO NAJMANJE DVOJE

● SIZ zdravstva i zdravstvenog osiguranja Šibenik?

● Halo!

— Da, molim

● Iskreno čestitko

— Ne znam na čemu!

● Na potkušaju da zdravite i ozdravite stanje u Medicinskom centru, kao vršen specijalnom potrošaču

— Ne zdravimo mi nikoga, nisu oni bolesni

● Glumci, onda?

— Nisam ni to kazao.

● Kad im treba i zatreba, a treba im stalno, to je jasno, onda oni odgume samostalnost, digne šolde od banke, usmjeri ih za plaće, pa onda?

— To su stvari o kojima je već bilo riječi. Ne bih ponovo i na ovom mjestu o tome. Lako...

● Oni »duževi« i troše, a vi otplaćujete?

— Tako je to ispolo. S umišljajem ili ne, svjesno ili pak nesvesno, činjenica je činjenica.

● A bilo bi drukčija da ste vi dužili u njihova ime i za njihov račun?

— Slušajte, u svakom se poslu nameće kao imperativ iznalaženje adekvatne računice. Prošla su vremena potrošnje bez branica i isticanja troškovnog principa kao jednog i jednog

● Troškove valja pravdat?

— To se podrazumijeva

● A drugovi iz Medicinskog centra Šibenik to nerado čine, tvrdi su na papiru, ne paše mi?

— Mnogima štota ne paše, pa što onda!

Rad je red!

● I vi ćete ih dovesti u red?

— Ne ja, sadašnji finansijski moment situacija uogće.

● Navodno ćete im nametnuti tržišta i neke principe tržišnog poslovanja?

— Ne mi niti ja, opel ističem, i ne odnosim se to samo na Medicinski centar, da se razumijemo. Samo prijetaz na tržišne principa postavljanja i jednu zdravu tržišnu utakmicu...

● Pitajte je samo — što će biti protivnik, s obzirom da je za svaku utakmicu, pa i tržišnu, potrebno najmanje dvoje?

— Pojam tržišta i tržišnih principa treba shvatiti kao daleko širi pojam, određeni stil ponašanja, reka bih. U konkretnom slučaju to podrazumijeva promjene u odnosu prema radu i disciplini s njihove strane, veću ažurnost u naplati usluga, zatim...

● A neki govore da oni usluge naplaćuju odmah, na licu mjesecu?

— Ma, ito to?

● Lječnici, medicinari, tko bi druga? Čim izvrše uslugu, a u puno slučajeva i prije izvršenja, ovisno — govora? U tešu, stranom i domaćem, u glavnom?

— Pustite to! Ja ne govorim niti mislim na tu vrstu usluge na koju vi mislite i o kojoj govorite! Ja tvrdim, imam podatke da pate, da prode i po dva mjeseca dok Medicinski centar ispušta fakture za obavljene usluge! A znate li vi što to znači, molim?

● Ne znam, molim

— Onda je to druga stvar. Trebali bi znati.

● Ja samo znam da oni, pa i četiri im čovjek dake, govore kako vi, kao SIZ zdravstva, niste pouzdani partner, kako vaši paušali ne mogu pokriti niti 60% njihovih mjesočnih potreba, kako ste im?

— Običali pokruti zaduženje koje su učinili na svoju ruku u osmom mjesecu prošle godine?

● Pustite sad to, nije više važno, najvažnije je da ljudi nisu štrajkali? A imali su pravo, po uzoru na kolege si u Splitu i u Zadru, koji su se štrajkom okonstili?

— Ne govorim ja o tim i latvima stvarima!

● Ali zato govorite oni, medicinari, o nekim sredstvima za gradnju nove klinike, koja ste vi, navodno oplodili, i seda uživate plodove od putovanja?

— Bolje bi bilo da svatko gleda svoja konta i ne brine ljudu brigu!

● I ne tura nos tamo gdje mu nije mjesto?

— To sje vi kazali

... jesam, priznam.

VELIZAR

„SKRNAVLIJENJE“ DOJUČERAŠNJIH TABUA

U početku, prije nekoliko godina zapravo bi: Pljuni i zaglevoj, Jugoslavijo, s Goranom Bregovićem i Biželim dugme kom. Iza

Potom se Jugoslavija sve mješa apominjava, a ono pljuje. I pljuvaju uopće su ostali kao prepoznatljivi znak svakodnevnice nam

Parafrazirajući, u dijelu, splitski „Magazin“, jer pjesma nije odrižala moglo bi se slojno kazati — pljuju se dobrilo, zli, ali nikto kao mi — na ovim prostorima i ovo vrijeme

Istina, lutria je sve manja, i bolje da je lako, no, sve jedino

— Mi ne mislim ja nikoga oganjata, kudiu i te stvari, jer se i ne odnosi ljudi na mene, kaže Braženka L domaćica povratnika, ali mi nema nito reči, pa kom bilo pravo, a kom krov je pukla bi da ne rožen da što imam reći. Ne mislim ja

ode nikoga kritizirati i učiti ga ponašanju, hoću samo kazati neke stvari Vidište, ja, isto ka i mnogi drugi, slušam radio. Ima posla, uvik ga ima dake, ali se može lipi radići i poslušati ono što ima na radiju. Pa tako čujem ovo i ono, znam ponosno o svemu. Mogu vam odma kazati da mi je bila puno draga ona emisija od radija. „Oko, ne - Privatno oko“ se zove. I sad mi je draga, ne mogu reći da nije, ali ne svaki put. Drago mi je kad se ljudijavaju, pa govoru o ovome i onome što ne vidište i što bi trebalo ispraviti, pa oni s radija onda zovu one što su odgovorni u poduzeću i te stvari, ali ne volim kad neku život i bacaju sa kamencima na neke ljudi, ulaze u njihovu kuću i govoru po onoj reči — kazala. Mene ne zanima ja li neka ima ljubavnicu ili ne, da je tko i bud je pođa, nego da li meni reći kako se lipiže život. A i što zovu se još i ne pre-

slavu, oni su iza, nedodirujući a treba od nekoga konkretnog da im poletu račune i to sva kakve račune. Za mene to nije lipo mogu van reti i ja to ne odobravam. Nije lako razgovarati s nevidljivim i odgovarati mu na svakakuva pitanja. Onda tu ima i potekne vriđanja, leškići, i svakšta. Nije lipo velim. Privatni život je privatni život, a oni koji govoriti stvari koje ne može dokazati more, bome i odgovarati. Eto, ja lako mislim

— Skrnavljenje dojucerašnjih tabua, temi i ljudi, poprima maha zaštitu — sve je to proizvod, kazale, pluralizma (ne samo multijenja), ali u ovoj fazi i na ovim prostorima i pljuvati zima, bez sumnje

Pluralizam i pljuvalizam — koliko li sličnosti u formi i razlike u sadržaju

Nadamo se da nam ovo drugo neće ostati (uzajmno) opredjeljenje!